

Официален вестник на Европейския съюз

С 239



Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
24 юли 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 239/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 239/02 Дело C-562/14 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 11 май 2017 г. — Кралство Швеция/Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Европейска комисия, Чешка република, Кралство Дания, Кралство Испания, Република Финландия (Обжалване — Право на публичен достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключения от правото на достъп до документи — Неправилно тълкуване — Защита на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — По-висш обществен интерес, който диктува оповестяването на документите — Обща презумпция за поверителност — Документи по процедура EU Pilot) 2

BG

2017/C 239/03	Становище 2/15: Становище на Съда (пленум) от 16 май 2017 г. — Европейска комисия (Становище, постановено на основание член 218, параграф 11 ДФЕС — Споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Република Сингапур — Споразумение от „ново поколение“, договорено след влизането в сила на Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС — Компетентност за сключване на споразумението — Член 3, параграф 1, буква д) ДФЕС — Обща търговска политика — Член 207, параграф 1 ДФЕС — Търговия със стоки и услуги — Преки чуждестранни инвестиции — Обществени поръчки — Търговски аспекти на интелектуалната собственост — Конкуренция — Търговия с трети държави и устойчиво развитие — Социална закрила на работниците — Опазване на околната среда — Член 207, параграф 5 ДФЕС — Услуги в областта на транспорта — Член 3, параграф 2 ДФЕС — Международно споразумение, което може да засегне общите правила или да промени техния обхват — Вторично законодателство на Съюза в областта на свободното предоставяне на услуги в транспорта — Чуждестранни инвестиции, които не са преки — Член 216 ДФЕС — Споразумение, необходимо за осъществяване на някоя от целите по Договорите — Свободно движение на капитали и плащания между държави членки и трети държави — Правоприемство по договори в областта на инвестициите — Заместване на инвестиционните споразумения между държавите членки и Република Сингапур — Институционални разпоредби на споразумението — Уреждане на спорове между инвеститори и държави — Уреждане на спорове между страните)	3
2017/C 239/04	Дело C-68/15: Решение на Съда (първи състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — X/Ministerraad (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Директива за дружествата майки и дъщерните дружества — Данъчно законодателство — Данък върху печалбите на дружествата — Разпределяне на дивиденди — Удържане на данък при източника — Двойно данъчно облагане — Fairness tax)	3
2017/C 239/05	Дело C-133/15: Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2017 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — H.C. Chavez-Vilchez и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank и др. (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 20 ДФЕС — Право на пребиваване в държава членка като условие за получаване на социални помощи и детски надбавки — Гражданин на трета държава, полагащ ежедневно и действително грижи за малолетното си дете, гражданин на посочената държава членка — Задължение за гражданина на трета държава да докаже невъзможността на другия родител, който е гражданин на посочената държава членка, да се грижи за детето — Отказ за пребиваване, който може да принуди детето да напусне територията на държавата членка или дори територията на Съюза)	4
2017/C 239/06	Дело C-421/15 P: Решение на Съда (пети състав) от 11 май 2017 г. — Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регистрация на знаци, състоящи се от повърхност с черни точки — Обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) — Член 51, параграф 3)	5
2017/C 239/07	Дело C-437/15 P: Решение на Съда (трети състав) от 17 май 2017 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща словния елемент „deluxe“ — Отказ на проверителя да допусне регистрация)	6
2017/C 239/08	Дело C-617/15: Решение на Съда (втори състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Hummel Holding A/S/Nike Inc., Nike Retail B.V. (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Член 97, параграф 1 — Международна компетентност — Иск за установяване на нарушение на марка, предявен срещу установено в трета държава дружество — Непряко дъщерно дружество, установено на територията на държавата членка на сезираната юрисдикция — Понятието „предприятие“)	6

2017/C 239/09	Дело C-624/15: Решение на Съда (девети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas — Литва) — UAB „Litdana“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 314 — Режим за облагане на маржа на печалбата — Условия за прилагане — Отказ на националните данъчни органи данъчнозадължено лице да ползва правото да приложи режима за облагане на маржа на печалбата — Вписвания във фактурите както за прилагането от доставчика на режима за облагане на маржа на печалбата, така и за освобождаването от ДДС — Неприлагане от страна на доставчика на режима за облагане на маржа на печалбата — Улики, позволяващи да се подозира наличие на нередности или измама)	7
2017/C 239/10	Дело C-682/15: Решение на Съда (голям състав) от 16 май 2017 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — Berlioz Investment Fund S.A./Directeur de l'administration des Contributions directes (Преюдициално запитване — Директива 2011/16/ЕС — Административно сътрудничество в областта на данъчното облагане — Член 1, параграф 1 — Член 5 — Искане за информация, отправено до трето лице — Отказ за отговор — Санкция — Понятие „предполагаема значимост“ на исканата информация — Упражняван от запитания орган контрол — Съдебен контрол — Обхват — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 51 — Прилагане на правото на Съюза — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита — Достъп на съда и на третото лице до искането за информация, отправено от запитващия орган)	8
2017/C 239/11	Дело C-690/15: Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2017 г. (преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Douai — Франция) — Wencelas de Lobkowicz/Ministère des Finances et des Comptes publics (Преюдициално запитване — Длъжностно лице на Европейския съюз — Правилник — Задължително осигуряване по социалноосигурителната схема на институциите на Европейския съюз — Доходи от недвижимо имущество, получени в държава членка — Начисляване на обща социална вноска, социална поддръжка и допълнителни вноски съгласно правото на държава членка — Участие във финансирането на социалното осигуряване на тази държава членка)	9
2017/C 239/12	Дело C-36/16: Решение на Съда (втори състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Minister Finansów/Posnania Investment SA (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 14, параграф 1 — облагаеми сделки — Понятие „възмездна доставка на стоки“ — Прехвърляне на недвижим имот в полза на държавата или в полза на единица на местното самоуправление с цел погасяване на данъчно задължение — Изключване)	10
2017/C 239/13	Дело C-44/16 P: Решение на Съда (девети състав) от 11 май 2017 г. — Dyson Ltd/Европейска комисия (Жалба — Директива 2010/30/ЕС — Посочване на консумацията на енергия върху етикети и в стандартна информация за продуктите — Делегиран регламент (ЕС) № 665/2013 — Енергийно етикетироване на прахосмукачки — Енергийна ефективност — Методи за измерване — Граници на делегираните правомощия — Изпачаване на доказателства — Задължение за мотивиране на Общия съд)	10
2017/C 239/14	Дело C-48/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — ERGO Poist'ovňa, a.s./Alžbeta Barliková (Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Комисиона на търговския представител — Член 11 — Частично неизпълнение на договор между третата страна и принципала — Последици за правото на комисиона — Понятие „причина, за която принципалът отговаря)	11

2017/C 239/15	Дело C-59/16: Решение на Съда (десети състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — The Shirtmakers BV/Staatssecretaris van Financiën (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 32, параграф 1, буква д), подточка i) — Митническа стойност — Договорна стойност — Определяне — Понятие „транспортни разходи“)	12
2017/C 239/16	Дело C-99/16: Решение на Съда (трети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Lyon — Франция) — Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg (Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Директива 77/249/ЕИО — Член 4 — Упражняване на адвокатска професия — Устройство за достъп до частната виртуална мрежа на адвокатите (RPVA) — Устройство RPVA — Отказ за предоставяне на адвокат, вписан в адвокатска колегия на друга държава членка — Дискриминационна мярка)	12
2017/C 239/17	Дело C-131/16: Решение на Съда (осми състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza — Полша) — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО — Принципи за възлагане на поръчките — Член 10 — Принцип на равно третиране на оферентите — Задължение на възложителите да поискат от оферентите да променят или допълнят офертата си — Право на възложителя да задържи банковата гаранция в случай на отказ — Директива 92/13/ЕИО — Член 1, параграф 3 — Процедури за преразглеждане — Решение за възлагане на обществена поръчка — Изключване на оферент — Жалба за отмяна — Правен интерес)	13
2017/C 239/18	Дело C-150/16: Решение на Съда (пети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Craiova — Румъния) — Fondul Proprietatea SA/Complexul Energetic Oltenia SA (Преюдициално запитване — Държавни помощи — Вземане на дружество, мажоритарен собственик на чийто капитал е румънската държава, към дружество, в което единствен акционер е същата държава — Даване вместо изпълнение — Понятие за държавна помощ — Задължение за уведомяване на Европейската комисия)	14
2017/C 239/19	Дело C-154/16: Решение на Съда (осми състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Latvijas dzelzceļš“ VAS/Valsts ieņēmumu dienests (Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 94, параграф 1 и член 96 — Режим на външен общностен транзит — Отговорност на главното отговорно лице — Членове 203 и 204 и член 206, параграф 1 — Възникване на митническо задължение — Отклонение от митническия надзор — Неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи от ползването на митнически режим — Пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на стоката в резултат на самото естество на стоката, на непредвидими обстоятелства или на непреодолима сила — Член 213 — Плащане на митническото задължение в качеството на солидарен длъжник — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 2, параграф 1 и членове 70 и 71 — Данъчно събитие и изискуемост на данъка — Членове 201, 202 и 205 — Лица, които са длъжни да платят данъка — Констатирана липса на товар от получаващото митническо учреждение — Неправилно затворен или повреден механизъм за долно разтоварване на вагон-цистерната)	15
2017/C 239/20	Дело C-302/16: Решение на Съда (осми състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Nederland — Нидерландия) — Bas Jacob Adriaan Krijgsman/Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV (Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква в) — Обезщетяване и помощ на пътниците при отмяна на полет — Освобождаване от задължението за обезщетяване — Договор за превоз, сключен с посредничеството на онлайн туристически агент — Въздушен превозвач, който своевременно е информирал туристическия агент за промяна в разписанието на полета — Туристически агент, който е предал посочената информация на пътник по имейл десет дни преди полета)	16

2017/C 239/21	Дело C-337/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия (Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	17
2017/C 239/22	Дело C-338/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия (Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	17
2017/C 239/23	Дело C-339/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия (Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)	18
2017/C 239/24	Дело C-365/16: Решение на Съда (първи състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Association française des entreprises/Ministre des finances et des comptes publics (Преюдициално запитване — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и на дъщерни дружества от различни държави членки — Директива 2011/96/ЕС — Избягване на двойното данъчно облагане — Допълнителна вноска от 3 % по корпоративния данък)	18
2017/C 239/25	Дело C-595/16: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Emmea Srl, Commercial Hub Srl/Comune di Siracusa и др. . . .	19
2017/C 239/26	Дело C-54/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 1 февруари 2017 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Wind Telecomunicazioni SpA	19
2017/C 239/27	Дело C-55/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 1 февруари 2017 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Vodafone Omnitel NV	21
2017/C 239/28	Дело C-162/17 P: Жалба, подадена на 30 март 2017 г. от Република Полша срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 19 януари 2017 г. по дело T-701/15 — Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA)	22
2017/C 239/29	Дело C-191/17: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 13 април 2017 г. — Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte/ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG	24
2017/C 239/30	Дело C-213/17: Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 25 април 2017 г. — X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24
2017/C 239/31	Дело C-220/17: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichts Berlin (Германия), постъпило на 27 април 2017 г. — Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin	25

2017/C 239/32	Дело C-221/17: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 27 април 2017 г. — M.G. Tjebbes и др./Minister van Buitenlandse Zaken	26
2017/C 239/33	Дело C-234/17: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 май 2017 г. — XC и др.	27
2017/C 239/34	Дело C-236/17 P: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. от Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH и др./Съвет	27
2017/C 239/35	Дело C-237/17 P: Жалба, подадена на 8 май 2017 г. от Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-163/14, Canadian Solar Emea и др./Съвет	28
2017/C 239/36	Дело C-244/17: Жалба, подадена на 10 май 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	29
2017/C 239/37	Дело C-247/17: Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 16 май 2017 г. — Oikeusministeriö/Denis Raugevicius	30
2017/C 239/38	Дело C-250/17: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 12 май 2017 г. — Virgílio Tarragó da Silveira/Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA	31
2017/C 239/39	Дело C-260/17: Преюдициално запитване от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 16 май 2017 г. — Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)/GNA „O Evangelismos — Ofthalmiatreio Athinon — Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Oγκολογικo Νοσοκομeio Kifisias — (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“ .	31
2017/C 239/40	Дело C-274/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce/TUIfly GmbH	32
2017/C 239/41	Дело C-275/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Friedemann Schoen, Brigitta Schoen/TUIfly GmbH	33
2017/C 239/42	Дело C-276/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Michael Sieberg/TUIfly GmbH	34
2017/C 239/43	Дело C-277/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH	34
2017/C 239/44	Дело C-278/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Susanne Meyer и др./TUIfly GmbH	35
2017/C 239/45	Дело C-279/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Thomas Kiehl/TUIfly GmbH	36
2017/C 239/46	Дело C-280/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Ralph Eßer/TUIfly GmbH	37

2017/C 239/47	Дело C-281/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Thomas Schmidt/TUIfly GmbH	37
2017/C 239/48	Дело C-282/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. — Werner Ansorge/TUIfly GmbH	38
2017/C 239/49	Дело C-290/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 22 май 2017 г. — Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell/TUIfly GmbH	39
2017/C 239/50	Дело C-291/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 22 май 2017 г. — Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe/TUIfly GmbH	40
2017/C 239/51	Дело C-301/17: Иск, предявен на 23 май 2017 г. — Европейска комисия/Румъния	40
2017/C 239/52	Дело C-313/17 P: Жалба, подадена на 26 май 2017 г. от George Haswani срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 22 март 2017 г. г. по дело T-231/15, Haswani/Съвет	41
Общ съд		
2017/C 239/53	Дело T-442/12: Решение на Общия съд от 1 юни 2017 г. — Changmao Biochemical Engineering/Съвет (Дъмпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Промяна на окончателното антидъмпингово мито — Частично междинно преразглеждане — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Отразяващи в голяма степен пазарните стойности разходи за основните вложени материали — Промяна в обстоятелствата — Задължение за мотивиране — Срок за приемане на решение относно статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Право на защита — Член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009)	43
2017/C 239/54	Дело T-341/13 RENV: Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — Groupe Léa Nature/EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SO'BiO étic“ — По-ранни словни марка на Европейския съюз и национална марка „SO...?“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)	44
2017/C 239/55	Дело T-673/15: Решение на Общия съд от 7 юни 2017 г. — Guardian Europe/Европейски съюз (Извъндоговорна отговорност — Представяване на Съюза — Погасителна давност — Обезсилване на правните последици на решение, станало окончателно — Прецизност на исковата молба — Допустимост — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок за произнасяне — Равно третиране — Имуществени вреди — Претърпени загуби — Пропуснати ползи — Неимуществени вреди — Причинно-следствена връзка)	44
2017/C 239/56	Дело T-726/15: Решение на Общия съд от 7 юни 2017 г. — Blaž Jamnik и Blaž/Парламент (Обществени поръчки за услуги — Поръчка за недвижим имот — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Процедура на договаряне без публикуване на обявление за обществена поръчка — Помещения за дом на Европейския съюз в Любляна — Отхвърляне на предложението след проучване на местния пазар — Възлагане на поръчката на друг оферент — Неразглеждане на документите, приложени към предложението — Грешка при прилагане на правото — Явна грешка в преценката)	45
2017/C 239/57	Дело T-6/16: Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — AWG/EUIPO — Takko (Southern Territory 23°48'25"S) (Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Southern Territory 23°48'25"S“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „SOUTHERN“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	46

2017/C 239/58	Дело T-294/16: Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — Kaane American International Tobacco/EUIPO — Global Tobacco („GOLD MOUNT“) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „GOLD MOUNT“ — Липса на реално използване на марката — Липса на основателна причина за неизползването — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) №207/2009)	46
2017/C 239/59	Дело T-221/17: Жалба, подадена на 15 април 2017 г. — Mémora Servicios Funerarios/EUIPO — Chatenoud (MEMORAME)	47
2017/C 239/60	Дело T-262/17: Жалба, подадена на 30 април 2017 г. — Metrans/Комисия и INEA	47
2017/C 239/61	Дело T-263/17: Жалба, подадена на 3 май 2017 г. — SD/EIGE	48
2017/C 239/62	Дело T-275/17: Жалба, подадена на 10 май 2017 г. — Michela Curto/Парламент	49
2017/C 239/63	Дело T-289/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Keolis CIF и др./Комисия	50
2017/C 239/64	Дело T-296/17: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Buck-Chemie/EUIPO — Henkel (Изображение на почистващи блокове за тоалетни)	51
2017/C 239/65	Дело T-323/17: Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Martinair Holland/Комисия	51
2017/C 239/66	Дело T-324/17: Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — SAS Cargo Group и др./Комисия	53
2017/C 239/67	Дело T-325/17: Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Комисия	53
2017/C 239/68	Дело T-326/17: Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Air Canada/Комисия	55
2017/C 239/69	Дело T-328/17: Жалба, подадена на 26 май 2017 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)	56
2017/C 239/70	Дело T-334/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Cargolux Airlines/Комисия	57
2017/C 239/71	Дело T-335/17: Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Help — Hilfe zur Selbsthilfe/Комисия	59
2017/C 239/72	Дело T-339/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO — Seven (sevenoak)	60
2017/C 239/73	Дело T-340/17: Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Japan Airlines/Комисия	60
2017/C 239/74	Дело T-341/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — British Airways/Комисия	62
2017/C 239/75	Дело T-342/17: Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Deutsche Lufthansa и др./Комисия	63
2017/C 239/76	Дело T-343/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Cathay Pacific Airways/Комисия	64
2017/C 239/77	Дело T-344/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Latam Airlines Group и Lan Cargo/Комисия	65

2017/C 239/78	Дело T-346/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Hotelbeds Spain/EUIPO — Guidigo Europe (Guidego what to do next)	68
2017/C 239/79	Дело T-350/17: Жалба, подадена на 1 юни 2017 г. — Singapore Airlines и Singapore Airlines Cargo/Комисия	68
2017/C 239/80	Дело T-352/17: Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Korwin-Mikke/Парламент	69
2017/C 239/81	Дело T-355/17: Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Daico International/EUIPO — American Franchise Marketing (RoB)	70
2017/C 239/82	Дело T-356/17: Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Daico International/EUIPO — American Franchise Marketing („RoB“)	71
2017/C 239/83	Дело T-358/17: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Mubarak/Съвет	71
2017/C 239/84	Дело T-226/16: Определение на Общия съд от 24 април 2017 г. — Ipurí/EUIPO — van Graaf (IPURI)	72

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 239/01)

Последна публикация

ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 221, 10.7.2017 г.

ОВ С 213, 3.7.2017 г.

ОВ С 202, 26.6.2017 г.

ОВ С 195, 19.6.2017 г.

ОВ С 178, 6.6.2017 г.

ОВ С 168, 29.5.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 май 2017 г. — Кралство Швеция/Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Европейска комисия, Чешка република, Кралство Дания, Кралство Испания, Република Финландия

(Дело C-562/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Право на публичен достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключения от правото на достъп до документи — Неправилно тълкуване — Защита на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — По-висш обществен интерес, който диктува оповестяването на документите — Обща презумпция за поверителност — Документи по процедура EU Pilot)

(2017/C 239/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Кралство Швеция (представители: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson и L. Swedenborg)

Други страни в производството: Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Европейска комисия (представители: H. Krämer и P. Costa de Oliveira), Чешка република (представители: M. Smolek, D. Hadroušek и J. Vlácil), Кралство Дания (представител: C. Thorning), Кралство Испания (представител: M. J. García-Valdecasas Dorrego), Република Финландия (представител: S. Hartikainen)

Встъпила страна в подкрепа на Европейската комисия: Федерална република Германия (представители: T. Henze и A. Lippstreu)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Швеция да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Кралство Испания и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 46, 9.2.2015 г.

Становище на Съда (пленум) от 16 май 2017 г. — Европейска комисия

(Становище 2/15) ⁽¹⁾

(Становище, постановено на основание член 218, параграф 11 ДФЕС — Споразумение за свободна търговия между Европейския съюз и Република Сингапур — Споразумение от „ново поколение“, договорено след влизането в сила на Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС — Компетентност за сключване на споразумението — Член 3, параграф 1, буква д) ДФЕС — Обща търговска политика — Член 207, параграф 1 ДФЕС — Търговия със стоки и услуги — Пречи чуждестранни инвестиции — Обществени поръчки — Търговски аспекти на интелектуалната собственост — Конкуренция — Търговия с трети държави и устойчиво развитие — Социална закрила на работниците — Опазване на околната среда — Член 207, параграф 5 ДФЕС — Услуги в областта на транспорта — Член 3, параграф 2 ДФЕС — Международно споразумение, което може да засегне общите правила или да промени техния обхват — Вторично законодателство на Съюза в областта на свободното предоставяне на услуги в транспорта — Чуждестранни инвестиции, които не са пречи — Член 216 ДФЕС — Споразумение, необходимо за осъществяване на някои от целите по Договорите — Свободно движение на капитали и плащания между държави членки и трети държави — Правоприемство по договори в областта на инвестициите — Заместване на инвестиционните споразумения между държавите членки и Република Сингапур — Институционални разпоредби на споразумението — Уреждане на спорове между инвеститори и държави — Уреждане на спорове между страните)

(2017/C 239/03)

Език на производството: всички официални езици

Страна, направила искането

Европейска комисия (представители: U. Wölker, B. De Meester, R. Vidal-Puig и M. Kocjan)

Диспозитив

Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и Република Сингапур попада в изключителната компетентност на Съюза, с изключение на следните разпоредби, които попадат в споделената между Съюза и държавите членки компетентност:

- разпоредбите на глава 9 (Инвестиции), раздел А (Защита на инвестициите) от това споразумение, доколкото се отнасят до инвестиции между Съюза и Република Сингапур, които не са пречи,
- разпоредбите на глава 9, раздел Б (Уреждане на спорове между инвеститор и държава), и
- разпоредбите на глави 1 (Цели и общи определения), 14 (Прозрачност), 15 (Уреждане на спорове между страните), 16 (Механизъм за медиация) и 17 (Институционални, общи и заключителни разпоредби) от това споразумение, доколкото се отнасят до разпоредбите на глава 9, а последните попадат в обхвата на споделената между Съюза и държавите членки компетентност.

⁽¹⁾ ОВ С 363, 3.11.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — X/Ministerraad

(Дело C-68/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Директива за дружествата майки и дъщерните дружества — Данъчно законодателство — Данък върху печалбите на дружествата — Разпределяне на дивиденди — Удържане на данък при източника — Двойно данъчно облагане — Fairness tax)

(2017/C 239/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Ministerraad

Диспозитив

- 1) Свободата на установяване трябва да се тълкува в смисъл, че допуска данъчно законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, по силата на което както чуждестранно дружество, което извършва икономическа дейност в тази държава членка посредством място на стопанска дейност, така и местно дружество, в това число местното дъщерно дружество на чуждестранно дружество, се облагат с данък като *fairness tax*, когато тези дружества разпределят дивиденди, които поради използването на някои предвидени в националната данъчна уредба данъчни облекчения не са включени в окончателния и/или облагаем финансов резултат, при условие че начинът на определяне на облагаемата основа на този данък не води фактически до по-неблагоприятно третиране на това чуждестранно дружество в сравнение с местно дружество, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 2) Член 5 от Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки следва да се тълкува в смисъл, че допуска данъчно законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, предвиждащо данък като *fairness tax*, с който се облагат чуждестранните дружества, извършващи икономическа дейност в тази държава членка посредством място на стопанска дейност, както и местните дружества, в това число местното дъщерно дружество на чуждестранно дружество, когато разпределят дивиденди, които поради използването на някои предвидени в националната данъчна уредба данъчни облекчения не са включени в окончателния и/или облагаем финансов резултат.
- 3) Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/96 във връзка с параграф 3 от този член следва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба не допуска национално данъчно законодателство като разглежданото в главното производство, доколкото съгласно това законодателство, когато дружество майка, получило печалби от дъщерното си дружество, ги разпредели, след като изтече годината, през която са получени, тези печалби се облагат над предвидения в разпоредбата праг от 5 %.

⁽¹⁾ ОВ C 146, 4.5.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2017 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — H.C. Chavez-Vilchez и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank и др.

(Дело C-133/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Член 20 ДФЕС — Право на пребиваване в държава членка като условие за получаване на социални помощи и детски надбавки — Гражданин на трета държава, полагащ ежедневно и действително грижи за малолетното си дете, гражданин на посочената държава членка — Задължение за гражданина на трета държава да докаже невъзможността на другия родител, който е гражданин на посочената държава членка, да се грижи за детето — Отказ за пребиваване, който може да принуди детето да напусне територията на държавата членка или дори територията на Съюза)

(2017/C 239/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподатели: H.C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X.V. Garcia Perez, J. Uwituze, I.O. Enowassam, A.E. Guerrero Chavez, Y.R.L. Wip

Ответници: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Диспозитив

- 1) Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали дете, гражданин на Европейския съюз, би било принудено да напусне територията на Съюза като цяло и по този начин би било лишено от ефективното упражняване на най-съществената част от предоставените му от посочения член права, ако на неговия родител, гражданин на трета държава, е отказано признаването на право на пребиваване във въпросната държава членка, обстоятелството, че другият родител, гражданин на Съюза, действително може и е готов да поеме сам ежедневната и действителна грижа за детето, е релевантно, но не е достатъчно, за да може да се установи, че между родителя, гражданин на трета държава, и детето няма отношение на зависимост от такова естество, че в случай на такъв отказ последното би било подложено на подобна принуда. Тази преценка трябва да се основава върху отчитането с оглед на висшия интерес на детето на всички обстоятелства в конкретния случай, по-специално неговата възраст, физическото и емоционалното му развитие, степента на емоционална обвързаност както с родителя, гражданин на Съюза, така и с родителя, гражданин на трета държава, а също и опасността, която раздялата с последния би породила за неговото душевно равновесие.
- 2) Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да постави правото на пребиваване на нейна територия на гражданин на трета държава, който е родител на малолетно дете, гражданин на посочената държава членка, за което ежедневно и действително се грижи, в зависимост от задължението посоченият гражданин да представи доказателства, които позволяват да се установи, че решение, с което се отказва право на пребиваване на родителя, гражданин на трета държава, би лишило детето от ефективното упражняване на съществената част от правата, свързани със статута на гражданин на Съюза, принуждавайки го да напусне територията на Съюза като цяло. Компетентните органи на съответната държава членка следва обаче въз основа на представените от страна на гражданина на трета държава доказателства да направят необходимите проверки, за да могат да преценят с оглед на всички обстоятелства в конкретния случай дали дадено решение за отказ би имало такива последици.

⁽¹⁾ ОВ С 178, 1.6.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 11 май 2017 г. — Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S

(Дело C-421/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регистрация на знаци, състоящи се от повърхност с черни точки — Обявяване на недействителност — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) — Член 51, параграф 3)

(2017/C 239/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (представители: J. Cohen, solicitor, T. St Quintin, barrister, G. Hobbs, QC)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: A. Folliard-Monguiral, D. Gaja и J. Crespo Carrillo), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (представители: H. Pernez, avocate и R. Löhr, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Yoshida Metal Industry Co. Ltd да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 389, 23.11.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 май 2017 г. — Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост/Deluxe Entertainment Services Group Inc.

(Дело C-437/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща словния елемент „deluxe“ — Отказ на проверителя да допусне регистрация)

(2017/C 239/07)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (представители: L. Gellman, advocate и M. Esteve Sanz, abogada)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 юни 2015 г., Deluxe Laboratories/CХВП (deluxe) (T-222/14, непубликувано, EU:T:2015:364).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 346, 19.10.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Hummel Holding A/S/Nike Inc., Nike Retail B.V.

(Дело C-617/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Марка на Европейския съюз — Член 97, параграф 1 — Международна компетентност — Иск за установяване на нарушение на марка, предявен срещу установено в трета държава дружество — Непряко дъщерно дружество, установено на територията на държавата членка на сезираната юрисдикция — Понятието „предприятие“)

(2017/C 239/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Hummel Holding A/S

Ответници: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Диспозитив

Член 97, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че установено в държава членка юридически самостоятелно дружество, което е непряко дъщерно дружество на основна организация, чието седалище е извън Европейския съюз, представлява по смисъла на посочената разпоредба „предприятие“ на тази основна организация, при положение че това дъщерно дружество е център на стопанска дейност, който в държавата членка, на чиято територия се намира, разполага с действително и стабилно присъствие под определена форма, от която се извършва търговска дейност и която има трайно външно проявление като продължение на основната организация.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas — Литва) — UAB „Litdana“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-624/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 314 — Режим за облагане на маржа на печалбата — Условия за прилагане — Отказ на националните данъчни органи данъчнозадължено лице да ползва правото да приложи режима за облагане на маржа на печалбата — Вписвания във фактурите както за прилагането от доставчика на режима за облагане на маржа на печалбата, така и за освобождаването от ДДС — Неприлагане от страна на доставчика на режима за облагане на маржа на печалбата — Улики, позволяващи да се подозира наличие на нередности или измама)

(2017/C 239/09)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: UAB „Litdana“

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

в присъствието на: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Диспозитив

Член 314 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентните органи на държава членка да откажат на данъчнозадължено лице, получило фактура, съдържаща вписвания както за режима за облагане на маржа на печалбата, така и за освобождаването от данък върху добавената стойност (ДДС), правото да приложи режима за облагане на маржа на печалбата, дори и ако от извършена от посочените органи последваща проверка се установи, че данъчнозадълженият дилър, доставил стоките втора употреба, действително не е приложил този режим при доставката на стоките, освен ако компетентните органи установят, че данъчнозадълженото лице не е действало добросъвестно или не е взело всички разулни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че сделката, която осъществява, не води до участието му в данъчна измама, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 май 2017 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — Berlioz Investment Fund S.A./Directeur de l'administration des Contributions directes

(Дело C-682/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/16/ЕС — Административно сътрудничество в областта на данъчното облагане — Член 1, параграф 1 — Член 5 — Искане за информация, отправено до трето лице — Отказ за отговор — Санкция — Понятие „предполагаема значимост“ на исканата информация — Упражняван от запитания орган контрол — Съдебен контрол — Обхват — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 51 — Прилагане на правото на Съюза — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита — Достъп на съда и на третото лице до искането за информация, отправено от запитващия орган)

(2017/C 239/10)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподател: Berlioz Investment Fund S.A.

Ответник: Directeur de l'administration des Contributions directes

Диспозитив

- 1) Член 51, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка прилага правото на Съюза, по смисъла на посочената разпоредба, и следователно Хартата на основните права на Европейския съюз е приложила, когато тази държава членка предвижда в законодателството си илуцистивна санкция за административен субект, който отказва да предостави информация в рамките на обмен между данъчни органи, основан по-специално на разпоредбите на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО.
- 2) Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че административният субект, на който е наложена илуцистивна санкция за неизпълнението на административно решение, което изисква той да представи информация в рамките на обмен между национални данъчни органи съгласно Директива 2011/16, има право да оспори законосъобразността на това решение.
- 3) Член 1, параграф 1 и член 5 от Директива 2011/16 трябва да се тълкуват в смисъл, че „предполагаемата значимост“ на информацията, която една държава членка е поискала от друга държава членка, представлява условие, на което искането за информация трябва да отговаря, за да задейства задължението на запитаната държава членка да предприеме действия по него, и оттам — условие за законосъобразност на разпореждането, отправено от тази държава членка до административен субект, и на наложената на последния санкция за неизпълнението на това разпореждане.
- 4) Член 1, параграф 1 и член 5 от Директива 2011/16 трябва да се тълкуват в смисъл, че проверката на запитания орган, до който запитващият орган е отправил искане за информация съгласно тази директива, не се свежда до формалната редовност на посоченото искане, а трябва да дава възможност на запитания орган да се увери, че поисканата информация не е изобщо лишена от предполагаема значимост, предвид самотичността на съответното данъчнозадължено лице и на третото лице, от което евентуално е потърсена информация, и предвид нуждите на съответното данъчно разследване. Същите разпоредби на Директива 2011/16 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че по подадената от административен субект жалба срещу санкция, наложена му от запитания орган поради неизпълнението на издадено от последния разпореждане след искане за информация, отправено от запитващия орган съгласно Директива 2011/16, националният съд има, наред с правомощието да измени наложената санкция, и правомощие да провери дали разпореждането е законосъобразно. Що се отнася до условието за законосъобразност на това разпореждане, а именно предполагаема значимост на поисканата информация, съдебният контрол се свежда до проверка за явна липса на такава значимост.

- 5) Член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че при упражняването на съдебен контрол съдът на запитаната държава членка трябва да има достъп до искането за информация, отправено от запитващата държава членка до запитаната държава членка. Съответният административен субект обаче няма право на достъп до цялото искане за информация, което си остава поверителен документ съгласно член 16 от Директива 2011/16. За да може това лице пълноценно да изложи позицията си относно липсата на предполагаема значимост на поисканата информация, по принцип е достатъчно то да разполага с информацията, посочена в член 20, параграф 2 от тази директива.

⁽¹⁾ ОВ C 78, 29.2.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 май 2017 г. (преюдициално запитване от Cour administrative d'appel de Douai — Франция) — Wencelas de Lobkowicz/Ministère des Finances et des Comptes publics

(Дело C-690/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Длъжностно лице на Европейския съюз — Правилник — Задължително осигуряване по социалноосигурителната схема на институциите на Европейския съюз — Доходи от недвижимо имущество, получени в държава членка — Начисляване на обща социална вноска, социална удръжка и допълнителни вноски съгласно правото на държава членка — Участие във финансирането на социалното осигуряване на тази държава членка)

(2017/C 239/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative d'appel de Douai

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wencelas de Lobkowicz

Ответник: Ministère des Finances et des Comptes publics

Диспозитив

Член 14 от Протокола (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, приложен към Договора за ЕС, Договора за функционирането на ЕС и Договора за ЕОАЕ, както и разпоредбите на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз относно общата социалноосигурителна схема на институциите на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че върху доходите от недвижимо имущество, получени от длъжностно лице на Европейския съюз в държава членка, за която това лице е тествано лице за данъчни цели, се начисляват социални вноски и удръжки, които са предназначени да финансират схемата за социално осигуряване на тази държава членка.

⁽¹⁾ ОВ C 98, 14.3.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Полша) — Minister Finansów/Posnania Investment SA

(Дело C-36/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква а) — Член 14, параграф 1 — Облагаеми сделки — Понятие „възмездна доставка на стоки“ — Прехвърляне на недвижими имоти в полза на държавата или в полза на единица на местното самоуправление с цел погасяване на данъчно задължение — Изключване)

(2017/C 239/12)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister Finansów

Ответник: Posnania Investment SA

Диспозитив

Член 2, параграф 1, буква а) и член 14, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че прехвърлянето на собствеността върху недвижими имоти от данъчнозадължено за целите на ДДС лице в полза на държава членка или в полза на единица на местното самоуправление в държава членка с цел погасяване на просрочено данъчно задължение, както в случая в главното производство, не представлява възмездна доставка на стоки, подлежаща на облагане с данък върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ C 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 11 май 2017 г. — Dyson Ltd/Европейска комисия

(Дело C-44/16 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Директива 2010/30/ЕС — Посочване на консумацията на енергия върху етикети и в стандартна информация за продуктите — Делегиран регламент (ЕС) № 665/2013 — Енергийно етикетироване на прахосмукачки — Енергийна ефективност — Методи за измерване — Граници на делегираните правомощия — Изпачаване на доказателства — Задължение за лотивирване на Общия съд)

(2017/C 239/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Dyson Ltd (представители: E. Batchelor и M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и E. White)

Диспозитив

1) Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 11 ноември 2015 г., Dyson/Комисия (T-544/13, EU: T:2015:836), в частта, с която се отхвърлят първата част на първото основание и третото основание, изтъкнати в първоинстанционното производство.

- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по първата част на първото основание и по третото основание, изтъкнати в първоинстанционното производство.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

(¹) ОВ C 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — ERGO Poist'ovňa, a.s./Alžbeta Barlíková

(Дело C-48/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Комисиона на търговския представител — Член 11 — Частично неизпълнение на договор между третата страна и принципала — Последици за правото на комисиона — Понятие „причина, за която принципалът отговаря“)

(2017/C 239/14)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Dunajská Streda

Страни в главното производство

Жалбоподател: ERGO Poist'ovňa, a.s.

Ответник: Alžbeta Barlíková

Диспозитив

- 1) Член 11, параграф 1, първо тире от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася не само до случаите на пълно неизпълнение на договора, сключен между принципала и третата страна, но и до случаите на частично неизпълнение на този договор, като например неизпълнение на договорения обем сделки или на срока, предвиден в договора.
- 2) Член 11, параграфи 2 и 3 от Директива 86/653 трябва да се тълкува в смисъл, че клаузата в договора за представителство, съгласно която представителят е длъжен да върне пропорционален дял от своята комисиона в случай на частично неизпълнение на договора, сключен между принципала и третата страна, не представлява „дерогация в ущърб на търговския представител“ по смисъла на посочения член 11, параграф 3, ако частта от комисионата, до която се отнася задължението за възстановяване, е пропорционална на степента на неизпълнение на посочения договор и при условие че неизпълнението не се дължи на обстоятелства, за които принципалът отговаря.
- 3) Член 11, параграф 1, второ тире от Директива 86/653 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „причина, за която принципалът отговаря“ не се отнася само до правните основания, които водят пряко до прекратяване на договора, сключен между принципала и третата страна, а обхваща и всички правни и фактически обстоятелства, за които принципалът отговаря и на които се дължи неизпълнението на този договор.

(¹) ОВ C 136, 18.4.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — The Shirtmakers BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-59/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Митнически кодекс на Общността — Член 32, параграф 1, буква д), подточка i) — Митническа стойност — Договорна стойност — Определяне — Понятие „транспортни разходи“)

(2017/C 239/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Shirtmakers BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Диспозитив

Член 32, параграф 1, буква д), подточка i) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „транспортни разходи“ по смисъла на тази разпоредба обхваща добавката, която е фактурирана от спедитора на вносителя и съответства на печалбата и разходите на спедитора за извършеното от него организиране на превоза на внасяните стоки към митническата територия на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ C 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Lyon — Франция) — Jean-Philippe Lahorgue/Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Дело C-99/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно предоставяне на услуги — Директива 77/249/ЕИО — Член 4 — Упражняване на адвокатска професия — Устройство за достъп до частната виртуална прежа на адвокатите (RPVA) — Устройство RPVA — Отказ за предоставяне на адвокат, вписан в адвокатска колегия на друга държава членка — Дискриминационна мярка)

(2017/C 239/16)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Lyon

Страни в главното производство

Молител: Jean-Philippe Lahorgue

Ответници: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

в присъствието на: Ministère public

Диспозитив

В случаите, когато законът не изисква сътрудничество с друг адвокат, отказът на компетентните органи на държава членка да издадат устройство RPVA на адвокат, който е надлежно вписан в адвокатска колегия на друга държава членка, единствено по съображението, че този адвокат не е вписан в адвокатска колегия на първата държава членка, където желае да упражнява професията си в рамките на свободното предоставяне на услуги, представлява ограничение на свободата на предоставяне на услуги по смисъла на член 4 от Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги, тълкуван в светлината на член 56 ДФЕС и член 57, трета алинея ДФЕС. Запитващата юрисдикция е тази, която следва да провери дали с оглед на контекста, в който е направен, такъв отказ действително отговаря на целите за защита на потребителите и добро правораздаване, които биха могли да го обосноват, и дали произтичащите от него ограничения не са непропорционални спрямо тези цели.

⁽¹⁾ ОВ C 165, 10.5.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza — Полша) — Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik/Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Дело C-131/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО — Принципи за възлагане на поръчките — Член 10 — Принцип на равно третиране на оферентите — Задължение на възложителите да поискат от оферентите да променят или допълнят офертата си — Право на възложителя да задържи банковата гаранция в случай на отказ — Директива 92/13/ЕО — Член 1, параграф 3 — Процедури за преразглеждане — Решение за възлагане на обществена поръчка — Изключване на оферент — Жалба за отмяна — Правен интерес)

(2017/C 239/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Ответник: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

в присъствието на: Digital-Center sp. z o.o.

Диспозитив

1) Принципът на равно третиране на икономическите оператори, закрепен в член 10 от Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в процедура за възлагане на обществена поръчка възлагащият орган да прикани даден оферент да представи декларациите или документите, които е трябвало да се изпратят съгласно спецификацията, но които не са били представени в определения срок за подаване на оферти. За сметка на това тази разпоредба допуска възлагащият орган да прикани даден оферент да поясни офертата или да поправи явна техническа грешка в нея, но при условие че тази покана е отправена до всички оференти, които се намират в същото положение, че всички оференти са третирани еднакво и справедливо и че пояснението или поправката не може да се уподоби на представяне на нова оферта, което запитващата юрисдикция следва да провери.

- 2) Директива 92/13/ЕО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор, изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в случай като разглеждания в главното производство, в който в процедура за възлагане на обществена поръчка са представени две оферти и възлагащият орган е взел едновременно две решения съответно за отхвърляне на офертата на единия оферент и за възлагане на поръчката на другия, отстраненият оферент, който подава жалба против тези две решения, трябва да може да иска изключване на офертата на спечелилия оферент, така че понятието „определена обществена поръчка“ по смисъла на член 1, параграф 3 от Директива 92/13, изменена с Директива 2007/66, може в съответните случаи да се отнася до евентуалното откриване на нова процедура за възлагане на обществена поръчка.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Craiova — Румъния) — Fondul Proprietatea SA/Complexul Energetic Oltenia SA

(Дело C-150/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Държавни помощи — Вземане на дружество, мажоритарен собственик на чийто капитал е румънската държава, към дружество, в което единствен акционер е същата държава — Даване вместо изпълнение — Понятие за държавна помощ — Задължение за уведомяване на Европейската комисия)

(2017/C 239/18)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Craiova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fondul Proprietatea SA

Ответник: Complexul Energetic Oltenia SA

Диспозитив

- 1) При обстоятелства като тези в главното производство решението на дружество, чийто мажоритарен собственик е държава членка, да приеме с цел погасяване на вземане, при условията на даване вместо изпълнение, прехвърлянето на актив, който е собственост на друго дружество, чийто единствен акционер е тази държава членка, както и да изплати размера на разликата между оценката на стойността на този актив и посоченото вземане, може да представлява държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС, при положение че

- решението представлява пряко или непряко предоставено посредством държавни ресурси предимство и на държавата може да бъде вменена отговорност за него,
- предприятието получател не би получило подобни облекчения от частен кредитор, и
- решението е в състояние да засегне търговията между държавите членки и да наруши конкуренцията.

Националните юрисдикции следва да проверят дали са изпълнени тези условия.

- 2) Ако национална юрисдикция квалифицира като държавна помощ решението на дружество, чийто мажоритарен собственик е държава членка, да приеме с цел погасяване на вземане, при условията на даване вместо изпълнение, прехвърлянето на актив, който е собственост на друго дружество, чийто единствен акционер е тази държава членка, както и да изплати размера на разликата между оценката на стойността на този актив и посоченото вземане, съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС властите на тази държава членка трябва да информират Европейската комисия за помощта преди нейното изпълнение.

⁽¹⁾ ОВ С 200, 6.6.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 май 2017 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Latvijas dzelzceļš“ VAS/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-154/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 94, параграф 1 и член 96 — Режим на външен общностен транзит — Отговорност на главното отговорно лице — Членове 203 и 204 и член 206, параграф 1 — Възникване на митническо задължение — Отклонение от митническия надзор — Неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи от ползването на митнически режим — Пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на стоката в резултат на самото естество на стоката, на непредвидими обстоятелства или на непреодолима сила — Член 213 — Плащане на митническото задължение в качеството на солидарен длъжник — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 2, параграф 1 и членове 70 и 71 — Данъчно събитие и изискуемост на данъка — Членове 201, 202 и 205 — Лица, които са длъжни да платят данъка — Констатирана липса на товар от получаващото митническо учреждение — Неправилно затворен или повреден механизъм за долно разтоварване на вагон-цистерната)

(2017/C 239/19)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Latvijas dzelzceļš“ VAS

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

- 1) Член 203, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба не се прилага, когато пълният обем на поставената под режим на външен общностен транзит стока не е бил представен в предвиденото в рамките на този режим получаващо митническо учреждение поради надлежно доказано пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на част от тази стока.
- 2) Член 204, параграф 1, буква а) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, трябва да се тълкува в смисъл, че когато пълният обем на поставената под режима на външен общностен транзит стока не е бил представен в предвиденото в рамките на този режим получаващо митническо учреждение поради надлежно доказано пълно унищожаване или безвъзвратна загуба на една част от тази стока, от това положение, представляващо неизпълнението на едно от задълженията, свързани с този режим, тоест това да се представи стока в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение, по принцип възниква вносно митническо задължение за частта от стоката, която не е била представена в това учреждение. Националната юрисдикция ипа задачата да провери дали обстоятелство като повреждането на механизъм за разтоварване отговаря в случая на критериите, характеризиращи понятията за непреодолима сила и за непредвидими обстоятелства по смисъла на член 206, параграф 1 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, тоест дали то е извънредно и външно за действащ в сферата на превоза на течни вещества икономически оператор и дали неговите последици не е могло да бъдат избегнати въпреки всички положени грижи. В рамките на тази проверка тази юрисдикция трябва да вземе предвид по-конкретно спазването от оператори, като главното отговорно лице и превозвача, на действащите правила и изисквания, що се отнася до техническото състояние на цистерните и безопасния превоз на течни вещества, като разтворител.
- 3) Член 2, параграф 1, буква г) и членове 70 и 71 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че ДДС не се дължи за напълно унищожената или безвъзвратно загубена част от стока, поставена под режим на външен общностен транзит.

- 4) Разпоредбите на член 96, параграф 1, буква а) във връзка с член 204, параграф 1, буква а) и параграф 3 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, трябва да се тълкуват в смисъл, че главното отговорно лице е длъжно да плати митническото задължение, възникнало по отношение на поставена под режим на външен общностен транзит стока, дори ако превозвачът не е изпълнил задълженията си по член 96, параграф 2 от този кодекс, по-конкретно това да представи тази стока в непроменено състояние в получаващото митническо учреждение и в предвидения срок.
- 5) Член 96, параграф 1, буква а) и параграф 2, член 204, параграф 1, буква а) и параграф 3, както и член 213 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, трябва да се тълкуват в смисъл, че митническият орган на държава членка не е длъжен да ангажира солидарната отговорност на превозвача, който наред с главното отговорно лице трябва да се счита за отговорен за плащането на митническото задължение.

(¹) ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 11 май 2017 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Nederland — Нидерландия) — Bas Jacob Adriaan Krijgsman/Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV
(Дело C-302/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 5, параграф 1, буква в) — Обезщетяване и помощ на пътниците при отмяна на полет — Освобождаване от задължението за обезщетяване — Договор за превоз, сключен с посредничеството на онлайн туристически агент — Въздушен превозвач, който своевременно е информирал туристическия агент за промяна в разписанието на полета — Туристически агент, който е предал посочената информация на пътник по и-мейл десет дни преди полета)

(2017/C 239/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Noord-Nederland

Страни в главното производство

Ищец: Bas Jacob Adriaan Krijgsman

Ответник: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Диспозитив

Член 5, параграф 1, буква в) и член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямото закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкуват в смисъл, че опериращият въздушен превозвач дължи предвиденото в тези разпоредби обезщетение при отмяна на полет, за която пътникът не е бил информиран минимум две седмици преди началото на полета по разписание, дори когато този превозвач е информирал минимум две седмици преди този момент туристическия агент, с чието посредничество е сключен договорот за превоз със съответния пътник, а агентът не е информирал пътника в посочения срок.

(¹) ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия

(Дело C-337/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2017/C 239/21)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida и P. Estêvão)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и M. França)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия

(Дело C-338/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2017/C 239/22)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida и P. Estêvão)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и M. França)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 17 май 2017 г. — Португалска република/Европейска комисия

(Дело C-339/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — ЕФГЗ и ЕЗФРСР — Решение за изпълнение на Европейската комисия — Уведомяване на адресата — Последваща поправка на формата на отпечатване на приложението — Публикуване на решението в Официален вестник на Европейския съюз — Срок за обжалване — Начален момент — Просрочие — Недопустимост)

(2017/C 239/23)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida и P. Estêvão)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и M. França)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 17 май 2017 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Association française des entreprises/Ministre des finances et des comptes publics

(Дело C-365/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система за данъчно облагане на дружества майки и на дъщерни дружества от различни държави членки — Директива 2011/96/ЕС — Избягване на двойното данъчно облагане — Допълнителна вноска от 3 % по корпоративния данък)

(2017/C 239/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Association française des entreprises privées (AFEP), Axa, Compagnie générale des établissements Michelin, Danone, ENGIE, предишно GDF Suez, Eutelsat Communications, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Orange SA, Sanofi SA, Suez Environnement Company, Technip, Total SA, Vivendi, Eurazeo, Safran, Scor SE, Unibail-Rodamco SE, Zodiac Aerospace

Ответник: Ministre des finances et des comptes publics

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки, изменена с Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска фискална мярка, предвидена от държавата членка на регистрация на дружество майка, като разглеждащата в главното производство, предвиждаща събирането на данък по повод на разпределянето на дивиденди от дружеството майка, чието облагаема основа е образувана от сумата на разпределените дивиденди, включително и тези, идващи от чуждестранни дъщерни дружества на това дружество.

(¹) ОВ C 335, 12.9.2016 г.

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Emmea Srl, Commercial Hub Srl/Comune di Siracusa и др.

(Дело C-595/16)

(2017/C 239/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Ответници: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale — già Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

С определение от 27 април 2017 г. Съдът (десети състав) обявява преюдициалното запитване, отправено от Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia с акт от 20 октомври 2016 г. за явно недопустимо.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 1 февруари 2017 г. — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Wind Telecomunicazioni SpA

(Дело C-54/17)

(2017/C 239/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответник: Wind Telecomunicazioni SpA

Преюдициални въпроси (¹)

1) Допускат ли членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО (²) на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране (респективно член 24 и член 25 от Codice del consumo [Кодекса за потреблението]), съгласно което като „злоупотреба с влияние“ и следователно като „агресивна търговска практика“, която е възможно „в значителна степен“ да накърни свободата на избор или поведение на средния потребител, може да бъде квалифицирано поведението на телефонен оператор, изразяващо се в липса на информация относно предварително въведени настройки в SIM картата за определени телефонни услуги (напр. функцията гласова поща или интернет), и то по-конкретно в ситуация, в която телефонният оператор не е упрекван за каквото и да било допълнително и различно фактическо поведение?

- 2) Може ли точка 29 от приложение I към Директива 2005/29/ЕО [...] да бъде тълкувана в смисъл, че е налице „изпращане на непоръчани стоки по домовете“, когато мобилен телефонен оператор иска от свой клиент заплащане за услуги гласова поща или интернет, и то в ситуация, характеризираща се със следните елементи:
- при сключване на договора за мобилна телефония телефонният оператор не е уведомил коректно потребителя за обстоятелството, че настройките за услугите гласова поща и интернет са предварително въведени в SIM картата, така че тези услуги могат да бъдат потенциално използвани от потребителя, без операция по въвеждане на настройки ad hoc (setting);
 - за да ползва реално тези услуги, потребителят трябва все пак да извърши необходимите за целта операции (например да набере номера на гласовата поща или да задейства командите, активиращи интернета);
 - няма каквото и да било оплакване относно техническите и експлоатационни условия и ред, чрез които услугите конкретно се ползват от потребителя, както и относно информацията за тези условия и ред и за цената на самите услуги, а операторът е упрекван единствено за посочената липса на информация за предварително въведените настройки за услугите в SIM картата?
- 3) Допуска ли духът на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО като „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, както и съображение 10 и член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО национална разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени в секторната Директива № 2002/22/ЕО в защита на ползвателите, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерни търговски практики, като въз основа на това изключва намесата на компетентния да преследва нарушаването на секторната директива орган при всички положения, които могат да представляват също и неправомерна/нелоялна търговска практика?
- 4) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между органите за регулиране и надзор на съответните отрасли?
- 5) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да включват разпоредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики във връзка със спецификата на сектора, която би довела до сътрясане на норми (Normenkollision) във връзка с един и същ конкретен случай?
- 6) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 7) Допуска ли принципът на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и членове 20 и 21 от Директива 2002/22/ЕО и членове 3 и 4 от Директива 2002/21/ЕО тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, съгласно което всеки път, когато в регулиран сектор, съдържащ „потребителска“ секторна разпоредба с предоставяне на секторния орган на правомощия — регулаторни и за налагане на санкции, е налице поведение, което може да се сведе до понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО, или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на потребителите и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира цялостно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

(¹) N.B. Възприета е поредна номерация на въпросите, различна от номерацията в акта за преюдициално запитване, в който се съдържат две групи въпроси с непоследователна номерация.

(²) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 1 февруари 2017 г. —
Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Vodafone Omnitel NV**

(Дело C-55/17)

(2017/C 239/27)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ответник: Vodafone Omnitel NV

Преюдициални въпроси ⁽¹⁾

- 1) Допускат ли членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране (респективно член 24 и член 25 от Codice del consumo [Кодекса за потреблението]), съгласно което като „злоупотреба с влияние“ и следователно като „агресивна търговска практика“, която е възможно „в значителна степен“ да накърни свободата на избор или поведение на средния потребител, може да бъде квалифицирано поведението на телефонен оператор, изразяващо се в липса на информация относно предварително въведени настройки в SIM картата за определени телефонни услуги (напр. функцията гласова поща или интернет), и то по-конкретно в ситуация, в която телефонният оператор не е упрекван за каквото и да било допълнително и различно фактическо поведение?
- 2) Може ли точка 29 от приложение I към Директива 2005/29/ЕО [...] да бъде тълкувана в смисъл, че е налице „изпращане на непоръчани стоки по домовете“, когато мобилен телефонен оператор иска от свой клиент заплащане за услуги гласова поща или интернет, и то в ситуация, характеризираща се със следните елементи:
 - при сключване на договора за мобилна телефония телефонният оператор не е уведомил коректно потребителя за обстоятелството, че настройките за услугите гласова поща и интернет са предварително въведени в SIM картата, така че тези услуги могат да бъдат потенциално използвани от потребителя, без операция по въвеждане на настройки ad hoc (setting);
 - за да ползва реално тези услуги, потребителят трябва все пак да извърши необходимите за целта операции (например да набере номера на гласовата поща или да задейства командите, активиращи интернета);
 - няма каквото и да било оплакване относно техническите и експлоатационни условия и ред, чрез които услугите конкретно се ползват от потребителя, както и относно информацията за тези условия и ред и за цената на самите услуги, а операторът е упрекван единствено за посочената липса на информация за предварително въведените настройки за услугите в SIM картата?
- 3) Допуска ли духът на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО като „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, както и съображение 10 и член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО национална разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени в секторната Директива № 2002/22/ЕО в защита на ползвателите, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерни търговски практики, като въз основа на това изключва намесата на компетентния да преследва нарушаването на секторната директива орган при всички положения, които могат да представляват също и неправомерна/нелоялна търговска практика?
- 4) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредба и специални разпоредби), или пък на отношенията между органите за регулиране и надзор на съответните отрасли?
- 5) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да включват разпоредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики във връзка със спецификата на сектора, която би довела до състолкновение на норми (Normenkollision) във връзка с един и същ конкретен случай?

- 6) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 7) Допуска ли принципът на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и членове 20 и 21 от Директива 2002/22/ЕО и членове 3 и 4 от Директива 2002/21/ЕО тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, съгласно което всеки път, когато в регулиран сектор, съдържащ „потребителска“ секторна разпоредба с предоставяне на секторния орган на правомощия — регулаторни и за налагане на санкции, е налице поведение, което може да се сведе до понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО, или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на потребителите и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира цялостно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“.

⁽¹⁾ N.B. Възприета е поредна номерация на въпросите, различна от номерацията в акта за преюдициално запитване, в който се съдържат две групи въпроси с непоследователна номерация.

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за неоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 30 март 2017 г. от Република Полша срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 19 януари 2017 г. по дело T-701/15 — Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Дело C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: Bogusław Majczyna)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

- изцяло да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (девети състав) от 19 януари 2017 г., Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15,
- делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане,
- да се постанови всяка от страните да понесе направените от нея съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Република Полша иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз (девети състав) от 19 януари 2017 г., Stock Polska/EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA), T-701/15 (EU:T:2017:16), както и връщане на делото на Общия съд за ново разглеждане.

С обжалваното решение Общият съд отхвърля жалбата на дружеството Stock Polska sp. z o.o. със седалище Люблин против решението на апелативния състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП, понастоящем Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост — EUIPO) от 24 септември 2015 г. по преписка R 1788/2014-5, с което се потвърждава решението на EUIPO от 14 май 2014 г. да не регистрира марката на Европейския съюз, заявена от Stock Polska sp. z o.o.

В решението на Общия съд и предхождащите го решения на EUIPO се приема, че на основание член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността трябва да се откаже регистрацията на марката „Lubelska“ поради сходството ѝ с марката „Lubeca“, сходство, което създава вероятност от объркване на потребителите в Германия, където е защитена по-ранната марка „Lubeca“, относно произхода на обозначените с марката стоки.

Република Полша обжалва посоченото съдебно решение на следните основания:

1. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността ⁽¹⁾, доколкото не е направена обща преценка на вероятността от объркване въз основа на цялостното впечатление при отчитане на отличителните и доминиращи елементи, и най-вече доколкото преценката дали знакът е сходен с по-ранната марка неоснователно е ограничена така, че да се вземе предвид само един от елементите на знака (словният елемент).

Общият съд неправилно приема, че преценката на сходството между две марки може да се ограничава така, че да се анализира само един от съставните елементи на заявения знак (словният елемент) и той да се приеме за сходен с друга марка, без да се вземе предвид фигуративният елемент, при положение че преди това не е установено словният елемент да е доминиращ, а фигуративният да е без значение. Общият съд само установява, че фигуративният елемент има по-слаб отличителен характер, но не взема предвид обстоятелството, че слабата отличителност на този елемент на знака не може да е еквивалентна на недоминиращ характер на въпросния елемент.

2. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, както и на принципите на равно третиране, добра администрация и правна сигурност, доколкото не е взет предвид фактът, че EUIPO се произнася в отклонение от предходната си практика при вземането на решения, описана в насоките на EUIPO, и съответно доколкото възприетият подход е в противоречие с тази практика.

Общият съд не взема предвид факта, че EUIPO се отклонява от описаната в Насоките предходна своя практика по прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, а не са налице особени обстоятелства, даващи основание за отклонение от тази практика.

3. Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото преценката за наличието на вероятност от объркване е направена, като са приети за установени обстоятелства, които, както е общоизвестно, не са налице, а същевременно не са взети предвид общоизвестни, съществени обстоятелства, в резултат от което са изопачени фактите и доказателствата, а именно:

- а) като общоизвестен факт е прието обстоятелството, че средният германски потребител не знае какво значи името „Lubeca“, а не е взето предвид обстоятелството, че степента на познаване на латинските имена на градовете (като Lubeca) няма връзка със степента на владеење на самия латински език, нито обстоятелството, че потребителите на алкохолни напитки придават голямо значение на географския произход на тези напитки;

- б) като общоизвестен факт е прието обстоятелството, че фигуративният елемент във формата на корона често се среща при марките за алкохолни напитки.

4. Нарушение на задължението за мотивиране при прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, доколкото:

- а) не е посочено кой от елементите на знака е доминиращ според Общия съд;

- б) не е посочено какви обстоятелства обосновават тезата, че значението на думата „Lubeca“ не е известно на средния германски потребител.

⁽¹⁾ ОВ L 78, 2009 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 13 април 2017 г. —
Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte/ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-
DiBa AG**

(Дело C-191/17)

(2017/C 239/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Ответник: ING-DiBa Direktbank Austria, клон на ING-DiBa AG

Преюдициален въпрос

Следва ли член 4, точка 14 от Директива 2007/64/ЕО ⁽¹⁾ относно платежните услуги във вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директивата за платежните услуги“) да се тълкува в смисъл, че онлайн спестовна сметка, към която с дистанционно банкиране даден клиент може (с падеж в деня на извършената транзакция и без особена намеса от страна на банката) да внася или да тегли парични средства чрез водена на негово име референтна текуща сметка (разплащателна сметка в Австрия), също се обхваща от понятието „платежна сметка“ (член 4, точка 14) и следователно попада в приложното поле на Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Нидерландия),
постъпило на 25 април 2017 г. — X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Дело C-213/17)

(2017/C 239/30)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 23, параграф 3 от Дъблинския регламент ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че Италия вече е компетентна да разгледа подадената там на 23 октомври 2014 г. молба на жалбоподателя за международна закрила, въпреки че Нидерландия е била първата компетентна държава членка поради подадените там предходни молби за международна закрила по смисъла на член 2, буква г) от Дъблинския регламент, последната от които към онзи момент е била в процес на разглеждане в Нидерландия, тъй като Raad van State (Държавният съвет) все още не се е бил произнесъл по жалбата на жалбоподателя срещу [...] решение [AWB 14/13866] на [Rechtbank Den Haag] от 7 юли 2014 г.?

- 2) Следва ли от член 18, параграф 2 от Дъблинския регламент, че веднага след подаването на искането за обратно приемане на 5 март 2015 г. нидерландските власти е трябвало да спрат разглеждането на молбата за международна закрила, която към момента на подаването на това искане все още е била в процес на разглеждане в Нидерландия, и след изтичането на предвидения в член 24 срок е трябвало да прекратят разглеждането ѝ, като или оттеглят, или изменят издаденото преди това решение от 11 юни 2014 г. за отхвърляне на молбата за убежище от 4 юни 2014 г.?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, следва ли да се приеме, че компетентността за разглеждане на подадената от жалбоподателя молба за международна закрила не е преминала у Италия, а е продължила да принадлежи на нидерландските власти, тъй като ответникът не е оттеглил или изменил решението от 11 юни 2014 г.?
- 4) Като не са съобщили на италианските власти, че в Нидерландия все още има висящо дело пред Raad van State (Държавният съвет) по жалба във връзка с втората процедура по предоставяне на убежище, нарушили ли са нидерландските власти задължението си по член 24, параграф 5 от Дъблинския регламент да предоставят на италианските власти информацията, която би им позволила да проверят дали тяхната държава е компетентна въз основа на критериите, установени в този регламент?
- 5) Ако отговорът на четвъртия въпрос е утвърдителен, следва ли да се приеме, че като последица от неизпълнението на това задължение компетентността за разглеждане на молбата на жалбоподателя за международна закрила не е преминала у Италия, а е продължила да принадлежи на нидерландските власти?
- 6) Ако компетентността не е продължила да принадлежи на Нидерландия, следва ли да се приеме, че поради предаването на жалбоподателя от Италия на Нидерландия за целите на образуването срещу него наказателно производство нидерландските власти е трябвало да разгледат подадената от жалбоподателя в Италия молба за международна закрила на основание член 17, параграф 1 от Дъблинския регламент и като изключение от член 3, параграф 1 от същия регламент и съответно че, разумно погледнато, те не са имали право да използват възможността по член 24, параграф 1 от Дъблинския регламент да поискат от италианските власти да приемат обратно жалбоподателя?

(¹) Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichts Berlin (Германия), постъпило на 27 април 2017 г. — Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin

(Дело C-220/17)

(2017/C 239/31)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Ищец: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Ответник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. а) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС (¹) във връзка с член 7, параграф 14 от Директива 2014/40 ЕС поради нарушение на принципа на правна сигурност, тъй като задължава държавите членки да забранят пускането на пазара на определени тютюневи изделия, без да е ясно и видно кои точно от тези тютюневи изделия следва да бъдат забранени още от 20 май 2016 г. и кои — едва от 20 май 2020 г.?
- б) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС във връзка с член 7, параграф 14 от Директива 2014/40 ЕС поради нарушение на принципа на равно третиране, тъй като по отношение на забраните, които държавите членки следва да приемат, в тази разпоредба се прави разграничение според обема на продажбите, без да са налице съображения, които да обосновават това?

- в) Невалиден ли е член 7, параграфи 1 и 7 от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като тази разпоредба задължава държавите членки да забранят пускането на пазара на тютюневи изделия с характерни вкусово-ароматни качества, чийто обем на продажбите в рамките на целия Съюз е по-малко от 3 % за дадена продуктова категория, още от 20 май 2016 г.?
- г) При отрицателен отговор на първия въпрос, букви а)—в), как трябва да се тълкува понятието „продуктова категория“, съдържащо се в член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС? Трябва ли разпределянето в „продуктови категории“ да се извършва според вида вкусово-ароматни качества или според типа (ароматизирано) тютюнево изделие, или въз основа на комбинация от двата критерия?
- д) При отрицателен отговор на въпрос 1, букви а)—в), по какъв начин следва да се установи дали по отношение на определено тютюнево изделие е достигната границата от 3 % по смисъла на член 7, параграф 14 от Директива 2014/40/ЕС, при положение че не са налице официални и публично достъпни числени стойности и статистически данни относно тази граница?
2. а) Имат ли право държавите членки да приемат допълнителни преходни разпоредби при транспонирането на членове 8 —11 от Директива 2014/40/ЕС в националното право?
- б) При отрицателен отговор на втория преюдициален въпрос, буква а):
1. невалидни ли са член 9, параграф 6 и член 10, параграф 1, второ изречение, буква е) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като те делегират на Комисията [правомощието] да определя някои изисквания относно етикетването и опаковането, без да ѝ определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби и допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия, че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
 2. Невалидни ли са член 9, параграф 1, второ изречение (текстът относно предупреждението) и параграф 4, [буква а),] второ изречение (размер на шрифта), член 10, параграф [1], второ изречение, буква б) (информация за преустановяване на употребата на тютюневи изделия) и буква д) (разполагане на предупрежденията), както и член 11, параграф 1 (етикетиране) от Директива 2014/40/ЕС поради нарушение на принципа на пропорционалност и/или на член 34 ДФЕС, тъй като предоставят на държавите членки възможност за избор и свобода на преценка в различни случаи, без да им определят срок за това и без да предвиждат допълнителни преходни разпоредби или допълнителни срокове, гарантиращи на заинтересованите предприятия че ще разполагат с достатъчно време за привеждане в съответствие с изискванията на Директивата?
3. а) Трябва ли член 13, параграф 1, буква в) във връзка с параграф 3 от Директива 2014/40/ЕС да се тълкува в смисъл, че задължава държавите членки да забранят използването на информация, отнасяща се до вкус, мирис, овкусители или други добавки, и в случаите, когато не става въпрос за рекламна информация и използването на съставките продължава да е разрешено?
- б) Невалиден ли е член 13, параграф 1, буква в) от Директива 2014/40/ЕС, тъй като нарушава член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр 1).

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 27 април 2017 г. — M.G. Tjebbes и др./Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-221/17)

(2017/C 239/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: M.G. Tjebbes, G.J.M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Отговорник: Minister van Buitenlandse Zaken

Преюдициални въпроси

Трябва ли членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС от Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално в светлината на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че поради липсата на конкретна преценка от гледна точка на принципа на пропорционалност — що се отнася до последиците за заинтересованото лице от гледна точка на правото на Съюза, когато това лице загубва гражданството си — тези норми не допускат законови разпоредби като разглежданите в главното производство, които предвиждат, че:

- а) пълнолетно лице, което притежава и гражданство на трета държава, загубва *ex lege* гражданството на своята държава членка и следователно гражданството на Съюза, когато в продължение на непрекъснат период от десет години то е имало обичайно пребиваване в чужбина и извън Европейския съюз, макар и да съществуват възможности за прекъсване на този срок от десет години?
- б) при определени обстоятелства малолетно или непълнолетно лице загубва *ex lege* гражданството на своята държава членка и следователно гражданството на Съюза, когато негов родител загуби гражданството си в хипотезата по буква а)?

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 май 2017 г. — ХС и др.

(Дело C-234/17)

(2017/C 239/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ХС, УВ, ЗА

Преюдициален въпрос

Следва ли правото на Съюза, и по-специално член 4, параграф 3 ДЕС във връзка с изведените от тази разпоредба принципи на равностойност и на ефективност да се тълкува в смисъл, че задължава Oberster Gerichtshof по молба на лице с правен интерес да преразгледа влязло в законова сила постановено от наказателен съд съдебно решение с оглед на твърденията за нарушение на правото на Съюза (в конкретния случай на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 54 Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген), при положение че националното право (член 363а от австрийския Наказателнопроцесуален кодекс (Strafprozeßordnung) предвижда подобно преразглеждане единствено когато се твърди, че е нарушена ЕКПЧ или някой от нейните допълнителни протоколи?

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. от Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-162/14, Canadian Solar Emea GmbH и др./Съвет

(Дело C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (представители: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-162/14,
- да уважи предявеното в първоинстанционното производство искане и да отмени обжалвания регламент в частта, която се отнася до жалбоподателите,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от него и жалбоподателите в първоинстанционното и въззивното производство,
- да осъди останалите страни във въззивното производство да заплатят направените от тях съдебни разноски.

При условията на евентуалност

- да отмени решението на Общия съд по дело T-162/14,
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното и въззивното производство, които да бъдат присъдени с окончателното решение на Общия съд,
- да осъди всички останали страни във въззивното производство да заплатят направените от тях съдебни разноски.

Основания и основни доводи

1. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като поискал от жалбоподателите да докажат правния си интерес от първото и второто основание; при всички случаи Общият съд допуснал грешка в правната квалификация на фактите, тъй като жалбоподателите имали такъв интерес.
2. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като поискал от жалбоподателите да докажат правния си интерес от третото основание; Общият съд допуснал грешка при тълкуването на член 2, параграф 7, буква а) от Регламент 1225/2009 (наричан по-нататък „Основният регламент“) ⁽¹⁾.
3. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел за приложим към разглежданото в случая антидъмпингово разследване Регламент 1168/2012 ⁽²⁾; Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че отказът на Комисията да уважи искането на жалбоподателите за третиране като дружества, работещи в условията на пазарна икономика, не опорочава обжалвания регламент.
4. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като предоставил възможност на институциите да определят антидъмпинговото мито в размер, включващ обезщетение и за други, освен причинените с дъмпинговия внос вреди; Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като неоснователно обърнал тежестта на доказване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51). Впоследствие член 2, параграф 7, буква а) от Основния регламент е заменен с идентичния на него член 2, параграф 7, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1168/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета (ОВ L 344, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 май 2017 г. от Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 февруари 2017 г. по дело T-163/14, Canadian Solar Emea и др./Съвет

(Дело C-237/17 P)

(2017/C 239/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (представители: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-163/14,
- да уважи предявените в първоинстанционното производство искания и да отмени обжалвания регламент в частта, която се отнася до жалбоподателите,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, направени от него и жалбоподателите в първоинстанционното и въззивното производство,
- да осъди останалите страни в производството да заплатят направените от тях съдебни разноски.

При условията на евентуалност:

- да отмени решението на Общия съд по дело T-163/14,
- да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да не се произнася по съдебните разноски за първоинстанционното и въззивното производство, които да бъдат присъдени с окончателното решение на Общия съд,
- да осъди всички останали страни във въззивното производство да заплатят направените от тях съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като поискал от жалбоподателите да докажат правния си интерес от първото и второто основание; при всички случаи Общият съд допуснал грешка в правната квалификация на фактите, тъй като жалбоподателите имали такъв интерес.

Жалба, подадена на 10 май 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-244/17)

(2017/C 239/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Gussetti, P. Aalto, L. Havas)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение (ЕС) 2017/477 на Съвета от 3 март 2017 година относно позицията, която да бъде приета от името на Европейския съюз в рамките на Съвета за сътрудничество, създаден съгласно Споразумението за засилено партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Казахстан, от друга страна, по отношение на условията на работа на Съвета за сътрудничество, Комитета за сътрудничество и специализираните подкомитети или други органи ⁽¹⁾,
- да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията твърди, че добавянето на отнасящо се до процедурата правно основание, свързано с общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС), и по-специално на изискващия единодушие член 31, параграф 1 ДЕС, противоречи на Договора съгласно тълкуването му в практиката на Съда.

В подкрепа на това твърдение са изложени следните доводи:

Първо, съгласно установената практика на Съда решенията по член 218, параграф 9 ДФЕС се приемат с квалифицирано мнозинство, дори и ако едно или няколко от материалноправните основания по принцип изискват единодушие при сключване на международно споразумение. Добавянето на изискващо единодушие правно основание не се отразява на процедурата, по която Съветът следва да приеме решението.

Тъй като не целят допълване или изменение на институционалната рамка на споразуменията, нито промяна на тяхната структура, решенията на Съвета по член 218, параграф 9 ДФЕС не могат да се разглеждат като решения за сключване или изменение на международни споразумения, а за гарантиране на ефективното им изпълнение. В съответствие с член 218, параграф 8, първа алинея и член 218, параграф 9 тези решения следва да се приемат с квалифицирано мнозинство. Изискването за приемането на решението с единодушие е неправомерно.

Второ, както се пояснява и в практика на Съда, член 218 ДФЕС предвижда „единна процедура с общо приложение относно воденето на преговори и сключването на международни споразумения от Съюза във всички негови области на дейност, включително ОВППС“. Особено при ОВППС е че предложението се прави съвместно от Комисията (по въпросите извън областта на ОВППС) и от върховния представител (по въпросите от областта на ОВППС). Това обстоятелство обаче не променя извода, че решенията по член 218, параграф 9 от ДФЕС се приемат с квалифицирано мнозинство.

Съвместното разглеждане на посочените две постановки в съдебната практика налага извода, че единната процедура по член 218 ДФЕС урежда не само договарянето и сключването на международни споразумения, но и приемането на позиции за прилагането им съгласно по-специално член 218, параграф 9 ДФЕС, предвиждащ вземане на решения с квалифицирано мнозинство. Не могат да се добавят други процедурни разпоредби. Дори ако Съветът добави такава, тя не може да доведе до промяна на процедурата за вземане на решение.

⁽¹⁾ ОВ L 73, 2017 г., стр. 15.

**Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 16 май 2017 г. —
Oikeusministeriö/Denis Raugevicius**

(Дело C-247/17)

(2017/C 239/37)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus (Финландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Oikeusministeriö

Ответник: Denis Raugevicius

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли националните разпоредби относно екстрадицията за престъпление да се преценяват по един и същ начин с оглед на свободата на движение на гражданите на друга държава членка, независимо дали на основание на договор за екстрадиция трета държава е подала молба за екстрадиция с цел изпълнението на присъда за лишаване от свобода или — както в решение Petruhhin ⁽¹⁾ — с цел наказателното преследване? Има ли значение дали лицето, чиято екстрадиция се иска, е не само гражданин на Съюза, но и гражданин на държавата, която е подала молбата за екстрадиция?

- 2) Поставя ли национална правна уредба, според която на екстрадиция с цел изпълнението на присъда извън Съюза не подлежат само собствените граждани, гражданите на друга държава членка в необосновано по-неблагоприятно положение? Трябва ли да се прилагат механизми на правото на Съюза, посредством които легитимна сама по себе си цел може да бъде постигната по по-малко ограничителен начин и когато става въпрос за изпълнението на наказание? Как трябва да се отговори на молба за екстрадиция, ако при прилагане на такива механизми другата държава членка е била уведомена за молбата, но тя не предприема мерки по отношение на своите граждани, например поради пречки от правно естество?

⁽¹⁾ Решение от 6 септември 2016 г., C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça (Португалия), постъпило на 12 май 2017 г. — Virgílio Tarragó da Silveira/Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(Дело C-250/17)

(2017/C 239/38)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: Virgílio Tarragó da Silveira

Ответник: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли правилото на член 15 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 ⁽¹⁾ от 29 май 2000 г. да се тълкува в смисъл, че се отнася до висящ спор пред съд на държава членка с предмет осъждане на длъжника да заплати парична сума, дължима по договор за предоставяне на услуги и парично обезщетение за неизпълнението на същото задължение, като се има предвид, че: (i) длъжникът е обявен в несъстоятелност в производство, образувано през съд на друга държава членка; и (ii) обявената несъстоятелност обхваща цялото имущество на длъжника?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 2000 г., стр. 1 Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143).

Преюдициално запитване от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция), постъпило на 16 май 2017 г. — Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)/GNA „O Evangelismos — Ofthalmiatreio Athinon — Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Oykologiko Nosokomeio Kifisias — (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“

(Дело C-260/17)

(2017/C 239/39)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)

Отвeтници: GNA „O Evangelismos — Ofthalmiatreio Athinon — Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Ochkologiko Nosokomeio Kifisias — (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“

Преюдициални въпроси

- 1) Достатъчно ли е съгласно член 10, буква ж) от Директива 2014/24 ⁽¹⁾ за квалификацията на даден договор като „трудов договор“ той да има за предмет наеман труд, или договарът трябва да съдържа конкретни характеристики (например по отношение на вида труд, на предвидените условия, на квалификацията на кандидатите и на елементите от процедурата за подбор на кандидатите), така че подборът на всеки работник да е резултат на индивидуална преценка и на субективна оценка на личността му от страна на работодателя? Могат ли да се считат за „трудови договори“ съгласно член 10, буква ж) от Директива 2014/24 срочните трудови договори, сключени според обективни критерии като продължителност на безработица на кандидата, предишен опит или брой ненавършили пълнолетие деца след формална проверка на придружаващите документи и според предварително определена процедура за възлагане на точки въз основа на горепосочените критерии, каквито са договорите по член 63 от Закон 4430/2016?
- 2) Допустимо ли е, съгласно разпоредбите на Директива 2014/24 (член 1, параграф 4, член 18, параграфи 1 и 2, член 19, параграф 1, членове 32 и 57 във връзка със съображение 5), от преамбюла на Договора за функционирането на Европейския съюз (членове 49 и 56) и Хартата на основните права (членове 16 и 52), както и съгласно принципите за равно третиране, прозрачност и пропорционалност, използването от страна на публични органи на други средства, включително трудови договори, освен обществените поръчки, за да изпълнят функциите си от обществен интерес и евентуално при какви условия в случай, когато използването им няма характеристиките на постоянна обществена услуга, а — както е в случая, предвиден в член 63 от Закон 4430/2016 — се осъществява за определен период от време и за преодоляване на извънредни обстоятелства, както и поради причини, свързани с ефективност на конкуренцията или законосъобразност на дейността на предприятията на пазара на обществени поръчки? Могат ли горепосочените причини и обстоятелства — като невъзможност за безпрепятствено изпълнение на обществените поръчки или постигането на по-големи икономически ползи в сравнение (с това, което би било възможно) с обществена поръчка — да се считат за императивни мотиви от общ интерес, които са основание за приемането на мерки, предполагащи сериозно ограничаване — по обхват и продължителност — на предприемаческата дейност в областта на обществените поръчки?
- 3) Изключена ли е предвидената в Директива 89/665 съдебна защита, определена в член 1 съгласно действащата му редакция, срещу решение на публичен орган като решенията, обжалвани в главното производство относно договор, за който се твърди, че е изключен от приложното поле на Директива 2014/24 (например защото е „трудов договор“), когато жалбата е подадена от икономически оператор, който има правен интерес да му бъде възложена обществена поръчка със същия предмет и който твърди, че незаконосъобразно не е приложена Директива 2014/24 с убеждението, че не е приложима?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО текст от значение за ЕИП (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Hannover (Германия)**, постъпило на 18 май 2017 г. —
Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce/TUIfly GmbH

(Дело C-274/17)

(2017/C 239/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищици: Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Friedemann Schoen, Brigitta Schoen/TUIfly GmbH**

(Дело C-275/17)

(2017/C 239/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищици: Friedemann Schoen, Brigitta Schoen

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?

- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Michael Sieberg/TUIfly GmbH**

(Дело C-276/17)

(2017/C 239/42)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Michael Sieberg

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Heinz-Gerhard Albrecht/TUIfly GmbH**

(Дело C-277/17)

(2017/C 239/43)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Heinz-Gerhard Albrecht

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Susanne Meyer и др./TUIfly GmbH**

(Дело C-278/17)

(2017/C 239/44)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Susanne Meyer, Sophie Meyer, Jan Meyer

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?

- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Thomas Kiehl/TUIfly GmbH**

(Дело C-279/17)

(2017/C 239/45)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Thomas Kiehl

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Ralph Eßer/TUIfly GmbH**

(Дело C-280/17)

(2017/C 239/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Ralph Eßer

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Thomas Schmidt/TUIfly GmbH**

(Дело C-281/17)

(2017/C 239/47)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Thomas Schmidt

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 18 май 2017 г. —
Werner Ansorge/TUIfly GmbH**

(Дело C-282/17)

(2017/C 239/48)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Werner Ansorge

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?

- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 22 май 2017 г. —
Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell/TUIfly GmbH**

(Дело C-290/17)

(2017/C 239/49)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 22 май 2017 г. —
Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe/TUIfly GmbH**

(Дело C-291/17)

(2017/C 239/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ отсъствието поради отпуск по болест на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач? При утвърдителен отговор на първия въпрос: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен: представлява ли извънредно обстоятелство по член 5, параграф 3 от Регламент № 261/2004 спонтанното отсъствие на съществена за провеждането на полети част от персонала на опериращия въздушен превозвач поради спиране на работата, което не е в съответствие с трудовото законодателство и колективните трудови договори (незаконна стачка, „wilder Streik“)? Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен: какъв трябва да бъде процентът на отсъстващите, за да се приеме наличието на подобно обстоятелство?
- 3) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: трябва ли извънредното обстоятелство да е било налице при самия анулиран полет, или опериращият въздушен превозвач има право по икономически съображения да изготви нов график на полетите?
- 4) Ако отговорът на първия или втория въпрос е утвърдителен: предотвратимостта до извънредното обстоятелство ли се отнася или до последиците от настъпването на това обстоятелство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Иск, предявен на 23 май 2017 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-301/17)

(2017/C 239/51)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Румъния

Искания на ищеца

— да се установи, на основание член 258 ДФЕС, че като не се е съобразила по отношение на 68 депа за отпадъци със задължението си да вземе всички необходими мерки, за да закрие възможно най-бързо, в съответствие с член 7, буква ж) и член 13, депата, които, в съответствие с член 8 нямат разрешително за продължаване на експлоатацията им, Румъния не е изпълнила задълженията по член 14, буква б) във връзка с член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 29 април 1999 година относно депонирането на отпадъци;

— да се осъди Румъния да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Предмет на предявения от Европейската комисия иск срещу Румъния е неизпълнението на задълженията ѝ по член 14, буква б) във връзка с член 13 от Директива 1999/31/ЕО по отношение на 68 депа за отпадъци, депа, които съгласно член 8, нямат издадено разрешително, което да позволява продължаването на тяхната експлоатация и които вследствие на това е трябвало да бъдат закрити съгласно член 7, буква ж) и член 13 от директивата.

Комисията твърди, че член 14 от Директива 1999/31/ЕО установява преходен дерогиращ режим за разрешените депа за отпадъци или за тези, които вече са били в експлоатация до влизането в сила на директивата, за да може, най-късно до 16 юли 2009 година да се извърши привеждането в съответствие на тези депа с новите изисквания, свързани с околната среда, предвидени в член 8 от същата директива. Съгласно член 14, буква б) след представянето на плана за подобрене компетентният орган взема окончателно решение относно продължаването на експлоатацията на базата на споменатия план за подобрене и на същата директива. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да може в най-кратки срокове, в съответствие с член 7, буква ж) и член 13, да се пристъпи към закриване на депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността в съответствие с член 8.

Съгласно член 13 депото или част от него да се считат за окончателно закрити само когато компетентният орган извърши окончателна проверка на площадката, оцени всички направени от оператора доклади и даде на оператора своето разрешение за закриване.

По отношение на 68-те депа за отпадъци, подробно изброени в исковата молба, Комисията счита, че Румъния не е представила данни, които да дадат възможност на Комисията да провери дали след спиране на експлоатацията им процесът по закриването им е бил реално финализиран в съответствие с изискванията Директива 1999/31/ЕО. В този смисъл Комисията твърди, че Румъния не може да се позове на чисто вътрешни обстоятелства, за да обоснове неизпълнението на задълженията, произтичащи от директивата, като откриването на производства по несъстоятелност по отношение на операторите, спорове, свързани с правото на собственост, образуването на административни производства или отговорността на местната власт.

Срокът за транспониране на директивата във вътрешното право е изтекъл на 16 юли 2009 година.

Жалба, подадена на 26 май 2017 г. от George Haswani срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 22 март 2017 г. г. по дело T-231/15, Haswani/Съвет

(Дело C-313/17 P)

(2017/C 239/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: George Haswani (представител: G. Karouni, адвокат)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отменят точки 39—47 от решението на Общия съд от 22 март 2017 г. (дело T-231/15), в които се обявява за недопустима жалбата за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия⁽¹⁾ и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия⁽²⁾, както и точки 1, 3, 4 и 5 от диспозитива на посоченото решение на Общия съд,
- Вследствие на това да се разпреди заличаването на името на George Haswani от приложенията към посочените актове,
- Позовавайки се на посоченото дело жалбоподателят иска да се отменят Решение 2015/1836⁽³⁾ и Регламент за изпълнение 2015/1828⁽⁴⁾,

- Позовавайки се на посоченото дело, жалбоподателят иска да се осъди Съветът да плати обезщетение от 700 000 EUR за всички претърпени вреди,
- Да се отменят точки 4 и 5 от диспозитива, както и точки 91—93 от обжалваното съдебно решение, доколкото в тях George Haswani е осъден да понесе, освен свързаните с неговите искания съдебни разноски, и две трети от направените от Съвета разноски,
- Да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски в съответствие с член 184, алинея четвърта от Процедурния правилник на Съда.

Основания и основни доводи

Първото основание е свързано с грешка при прилагане на правото, доколкото предвид изискванията на член 86, параграф 4 от неговия процедурен правилник в точки 39—47 от своето решение Общият съд е обявил за недопустими исканията за отмяна на Решение 2016/850 и на Регламент за изпълнение 2016/840, направени от г-н Haswani във второто му изявление за изменение. Тази грешка при прилагане на правото е особено осезаема в точка 45.

Второто основание е свързано с грешка при прилагане на правото, доколкото в точки 39—47 от неговото решение, и по-специално в точка 47, Общият съд е приел, че при неспазване на посочените в член 86, параграф 4 от неговия процедурен правилник изисквания той може да отхвърли като недопустими исканията, съдържащи се в изявлението за изменение, без дори да разгледа въпроса дали секретарят е отправил до жалбоподателя искане за отстраняване на нередовността.

Третото основание е свързано с грешка при прилагане на правото в точки 39—47 от обжалваното съдебно решение, и в частност в точка 46 от него, доколкото Общият съд е приел, че в своето изявление за изменение г-н Haswani е трябвало да представи, освен изменените искания, и изменените основания.

На четвърто място, в рамките на своето право да отмени решението на първоинстанционния съд и да се произнесе по същество, Съдът само ще може да установи незаконосъобразността на Решение 2015/1836 и на Регламент за изпълнение 2015/1828, според които се замразяват финансовите средства и икономическите ресурси на видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия.

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2016 г., стр. 125.

⁽²⁾ ОВ L 141, 2016 г., стр. 30.

⁽³⁾ ОВ L 266, 2015 г., стр. 75.

⁽⁴⁾ ОВ L 266, 2015 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 1 юни 2017 г. — Changmao Biochemical Engineering/Съвет

(Дело T-442/12) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на винена киселина с произход от Китай — Промяна на окончателното антидълпингово мито — Частично междинно преразглеждане — Статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Отражаващи в голяма степен пазарните стойности разходи за основните вложени материали — Промяна в обстоятелствата — Задължение за мотивиране — Срок за приемане на решение относно статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика — Право на защита — Член 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009)

(2017/C 239/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Чанджоу, Китай) (представители: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma и J. Cornelis, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: S. Boelaert, подпомаган първоначално от G. Berrisch, адвокат, и от N. Chesaites, barrister, а впоследствие от G. Berrisch и от B. Byrne, solicitor, и накрая от N. Tuominen, адвокат)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: първоначално M. França и A. Stobiecka-Kuik, впоследствие M. França и J.-F. Brakeland) и Distillerie Bonollo SpA (Формиджине, Италия), Industria Chimica Valenzana SpA (Боргорико, Италия), Distillerie Mazzari SpA (Сант'Агата сул Сантерно, Италия), Caviro Distillerie Srl (Фаенца, Италия) и Comercial Química Sarasa, SL (Мадрид, Испания) (представител: R. MacLean, solicitor)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 626/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 349/2012 за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на винена киселина с произход от Китайската народна република (ОВ L 182, 2012 г., стр. 1) в частта, която се прилага за жалбоподателя

Диспозитив

- 1) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 626/2012 на Съвета от 26 юни 2012 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 349/2012 за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на винена киселина с произход от Китайската народна република в частта, която се прилага за Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.
- 2) Съветът на Европейския съюз понася половината от съдебните разходи, направени от Changmao Biochemical Engineering, и собствените си съдебни разходи.
- 3) Changmao Biochemical Engineering понася половината от направените от него съдебни разходи.
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разходи.
- 5) Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl и Comercial Química Sarasa, SL, понасят направените от тях съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 366, 24.11.2012 г.

Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — Groupe Léa Nature/EUIPO — Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic)

(Дело T-341/13 RENV) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „SO'BiO étic“ — По-ранни словни марка на Европейския съюз и национална марка „SO...?“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Увреждане на репутацията — Член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009)

(2017/C 239/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Groupe Léa Nature SA (Перини, Франция) (представител: S. Arnaud, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Debonair Trading Internacional Lda (Фуншал, Португалия) (представител: T. Alkin, barrister)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 26 март 2013 г. (преписка R 203/2011-1), постановено в производство по възражение със страни Debonair Trading Internacional и Groupe Léa Nature

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Groupe Léa Nature SA понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и встъпилата страна в производствата пред Общия съд и Съда.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 7.9.2013 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2017 г. — Guardian Europe/Европейски съюз

(Дело T-673/15) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Представяване на Съюза — Погасителна давност — Обезсилване на правните последици на решение, станало окончателно — Прецизност на исковата молба — Допустимост — Член 47 от Хартата на основните права — Разулен срок за произнасяне — Равно третиране — Илуцистивни вреди — Претърпени загуби — Пропуснати ползи — Неилуцистивни вреди — Причинно-следствена връзка)

(2017/C 239/55)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Guardian Europe Sàrl (Бертранж, Люксембург) (представители: F. Louis, avocat, и C. O'Daly, solicitor)

Ответник: Европейски съюз, представляван от Европейска комисия (представители: N. Khan, A. Dawes и P. Van Nuffel), и от Съда на Европейския съюз (представители: J. Inghelram и K. Sawyer)

Предмет

Иск на основание член 268 ДФЕС за обезщетение на вредата, която ищецът твърди, че е претърпял поради, от една страна, продължителността на производството в рамките на делото, по което е постановено решение от 27 септември 2012 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (T-82/08, EU:T:2012:494), и от друга страна, нарушението на принципа на равно третиране, допуснато в Решение C(2007) 5791 окончателен на Комисията от 28 ноември 2007 година относно производство по член [101 ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39165 — Плоско стъкло) и в решение от 27 септември 2012 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (T-82/08, EU:T:2012:494)

Диспозитив

- 1) Осъжда Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати на Guardian Europe Sàrl обезщетение в размер на 654 523,43 EUR за претърпяната от това дружество и личествена вреда поради нарушението на разумния срок за произнасяне по делото, приключило с решение от 27 септември 2012 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия (T-82/08, EU:T:2012:494). От 27 юли 2010 г. до обявяването на настоящото решение това обезщетение се преизчислява с компенсаторни лихви в размер на годишния процент на инфлацията, установен за съответния период от Евростат (Статистическа служба на Европейския съюз) в държавата членка, в която това дружество е установено.
- 2) Обезщетението, посочено в точка 1) по-горе, се увеличава с мораторни лихви, считано от обявяването на настоящото решение до окончателното изплащане, в размер на лихвения процент, определен от Европейската централна банка (ЕЦБ) за нейните основни операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта.
- 3) Отхвърля иска в останалата му част.
- 4) Guardian Europe понася съдебните разноски, направени от Съюза, представляван от Европейската комисия.
- 5) Guardian Europe, от една страна, и Съюзът, представляван от Съда на Европейския съюз, от друга страна, понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2017 г. — Blaž Jamnik и Blaž/Парламент

(Дело T-726/15) (¹)

(Обществени поръчки за услуги — Поръчка за недвижим имот — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Процедура на договаряне без публикуване на обявление за обществена поръчка — Помещения за дом на Европейския съюз в Любляна — Отхвърляне на предложението след проучване на местния пазар — Възлагане на поръчката на друг оферент — Неразглеждане на документите, приложени към предложението — Грешка при прилагане на правото — Явна грешка в преценката)

(2017/C 239/56)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподатели: Jožica Blaž Jamnik и Brina Blaž (Любляна, Словения) (представител: D. Mihevc, адвокат)

Ответник: Европейски парламент (представители: V. Naglič, P. López-Carceller и B. Simon)

Предмет

Главно искане, основано на член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Парламента от 12 октомври 2015 г. за отхвърляне, след проучване на местния пазар, на предложението, подадено от жалбоподателите в рамките на поръчка за недвижим имот INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06 във връзка с бъдещия дом на Европейския съюз в Любляна, и на решението за възлагане на поръчката на друг оферент, и при условията на евентуалност, искане, основано на член 268 ДФЕС, за присъждане на обезщетение за вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата
- 2) Осъжда г-жа Jožica Blaž Jamnik и г-жа Brina Blaž да заплатят съдебните разноски

(¹) ОВ С 98, 14.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — AWG/EUIPO — Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Дело T-6/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Европейския съюз „Southern Territory 23°48'25"S“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „SOUTHERN“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 239/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Кьонген, Германия) (представител: T. Sambuc, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Takko Holding GmbH (Телте, Германия)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 10 ноември 2015 г. (R 735/2015-4), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Takko Holding и AWG

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH понася направените от него съдебни разходи, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).

⁽¹⁾ ОВ C 98, 14.3.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 юни 2017 г. — Kaane American International Tobacco/EUIPO — Global Tobacco („GOLD MOUNT“)

(Дело T-294/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „GOLD MOUNT“ — Липса на реално използване на марката — Липса на основателна причина за неизползването — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 239/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kaane American International Tobacco Company FZE, предишно Kaane American International Tobacco Co. Ltd. (Jebel Ali, Обединени арабски емирства) (представители: G. Hinarejos Mulliez и I. Valdelomar, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Global Tobacco FZCO (Дубай, Обединени арабски емирства) (представители: G. Hussey, solicitor, и B. Brandreth, barrister)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO на 8 април 2016 г. (преписка R 1857/2015-4) относно производство по отмяна между Global Tobacco и Kaane American International Tobacco

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kaane American International Tobacco Company FZE да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 1.8.2016 г.

Жалба, подадена на 15 април 2017 г. — Mémora Servicios Funerarios/EUIPO — Chatenoud (MEMORAME)

(Дело T-221/17)

(2017/C 239/59)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Mémora Servicios Funerarios SLU (Сарагоса, Испания) (представители: C. Marí Aguilar и J. Gallego Jiménez, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Georges Chatenoud (Тивие, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MEMORAME“ — Заявка за регистрация № 12 929 071

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 10 февруари 2017 г. по преписка R 1308/2016-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на EUIPO от 10 февруари 2017 г. по преписка R 1308/2016-4, с което частично се уважава искането за регистрация на марка на Европейския съюз № 12929071 „MEMORAME“, и съответно да отхвърли изцяло искането за регистрация на марка на Европейския съюз № 12929071 „MEMORAME“.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в съответствие с член 87, параграфи 2 и 3 от Правилника.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.
- Жалбоподателят твърди, че апелативният състав на ответника не е отчетел надлежно високата степен на известност, с която се ползва противопоставената марка „MEMORA“ на територията на Европейския съюз.

Жалба, подадена на 30 април 2017 г. — Metrains/Комисия и INEA

(Дело T-262/17)

(2017/C 239/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Metrains a.s. (Прага, Чешка република) (представител: A. Schwarz, lawyer)

Отговорник: Европейска комисия и Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (INEA)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени с незабавно действие позициите, изброени под код 2015-CZ-TM-0330-M, озаглавен „Multimodal Container Terminal Paskov“, фаза III и позициите под код 2015-CZ-TM-0406-W, озаглавен „Intermodal Terminal Melnik“, фази 2 и 3, съдържащи се в приложение към Решение на Комисията за изпълнение от 5 август 2016 г. за съставяне на списък с предложенията, избрани да получат финансова помощ от ЕС в областта на Механизма за свързване на Европа (CEF) — Транспортен сектор, подадени в рамките на отправените на 5 ноември 2015 г. покани за представяне на предложения въз основа на Многогодишната работна програма;
- да отмени или евентуално да обяви за нищожно споразумението за отпускане на безвъзмездна помощ в областта на Механизма за свързване на Европа (CEF) — Транспортен сектор № INEA/CEF/TRAN/M2015/1133813, сключено между Изпълнителната агенция за иновации и мрежи (INEA) и Advanced World Transport a.s. (наричано по-нататък „AWT“) (относно действие 2015-CZ-TM-0330-M, наречено „Multimodal Container Terminal Paskov“) или да осъди INEA да прекрати посоченото споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, отнасящо се до Paskov;
- да отмени или евентуално да обяви за нищожно споразумението за отпускане на безвъзмездна помощ в областта на Механизма за свързване на Европа (CEF) — Транспортен сектор № INEA/CEF/TRAN/M2015/1138714, сключено между Изпълнителната агенция за иновации и мрежи и České přístavy, a.s. (наричано по-нататък „Czech Ports“) (относно действие 2015-CZ-TM-0406-W, наречено „Intermodal Terminal Melnik, фази 2 и 3“) или да осъди INEA да прекрати посоченото споразумение за отпускане на безвъзмездна помощ, отнасящо се до Melnik;
- да осъди INEA и Комисията да заплатят солидарно разноските на жалбоподателя, свързани със съдебното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Според първото основание спорната мярка нарушава основни принципи на Договорите за ЕС относно защитата на свободния пазар и на конкуренцията на вътрешния пазар.
 - Жалбоподателят твърди, *inter alia*, че установяването и осигуряването на функционирането на вътрешния пазар са основни принципи и задължения, на които се основава Съюзът (член 26 ДФЕС). Всяка приета от Съюза мярка трябва да е винаги в съответствие с този основополагащ принцип и всяка мярка, която е в противоречие с него, следва да се приема винаги пропорционално и субсидиарно.
2. Според второто основание спорната мярка противоречи на член 93 от ДФЕС и на други членове от ДФЕС (членове 3, 26, 93, 107, 119, 170, параграф 2, 171, параграф 1, на Протокол № 8 и на член 1 от него, както и на Протокол № 27).
 - Жалбоподателят твърди, че спорната мярка представлява помощ, която не отговаря на необходимостта от координиране на транспорта.
3. Според третото основание спорната мярка нарушава Регламент (ЕС) № 1316/2013 и Регламент (ЕС) № 1315/2013, както и допълнителни разпоредби.
 - Жалбоподателят твърди *inter alia*, че отпускането на безвъзмездна помощ не отговаря на предварителните условия (дори ако се приеме, че съответства на други правни норми на ЕС), поради което тази помощ не е трябвало да бъде отпускана.

Жалба, подадена на 3 май 2017 г. — SD/EIGE

(Дело T-263/17)

(2017/C 239/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SD (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Отговорник: Европейски институт за равенство между половете (EIGE)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени мълчаливия отказ на EIGE от 26 август 2016 г. по искането на жалбоподателя от 26 април 2016 г. за второ подновяване на трудовия му договор,
- доколкото е необходимо, да отмени и решението на EIGE от 20 януари 2017 г., за което жалбоподателят е уведомен на 23 януари 2017 г. и с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя от 3 октомври 2016 г. срещу мълчаливия отказ,
- да му присъди обезщетение за понесените от него имуществени и неимуществени вреди,
- да осъди ответника да плати всички разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: неизпълнение на задължението за мотивиране и съответно нарушение на принципа на добра администрация
 - Ответникът не постановил надлежно мотивирано решение по съществото на искането и последващата жалба на жалбоподателя. Поради пълната липса на мотиви не било изпълнено задължението за мотивиране и бил нарушен принципът на добра администрация.
2. Второ основание: нарушение на член 8 от Условията за работа на другите служители на ЕС и на Решение № 82 на EIGE от 28 юли 2014 година относно процедурата по подновяване/неподновяване на договорите на срочно и договорно наетите служители (наричано по-нататък „Решение № 82“)
 - Ответникът не упражнил надлежно дискреционните правомощия, предоставени му с посочените по-горе разпоредби, и не направил пълна или обстойна проверка на всички релевантни факти по случая.
3. Трето основание: процесуални нарушения, включително нарушение на вътрешните процедурни правила, установени в Решение № 82, нарушение на правото на защита, правото на изслушване, принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа
 - Ответникът не само не следвал предвидената в Решение № 82 процедура, но и по никакъв друг начин не изслушал надлежно становището на жалбоподателя. Поради това, преди да приеме решението от 26 август 2016 г., той не събрал от жалбоподателя релевантна информация относно неговите интереси и не позволил на жалбоподателя надлежно да подготви защитата си.

Жалба, подадена на 10 май 2017 г. — Michela Curto/Парламент

(Дело T-275/17)

(2017/C 239/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Michela Curto (Генуа, Италия) (представители: L. Levi и C. Bernard-Glanz, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение от 30 юни 2016 г., с което се отхвърля искането ѝ за оказване на съдействие и, доколкото е необходимо, решението, с което се отхвърля оплакването,
- да осъди ответника да ѝ заплати сумата 10 000 EUR или друга сума, която Съдът счете за подходяща, като обезщетение за претърпените нематериални вреди, ведно с лихва в размер на законоустановената, до окончателното плащане,

— да осъди ответника да заплати разноските.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката излага две основания.

1. Първото основание е явна грешка в преценката

— Жалбоподателката твърди, че ответникът е допуснал грешка, като е приел, че спорното поведение не е било неподходящо, както и че то не е имало за последица да навреди на личността на жалбоподателката, на достойнството или на физическата или психическата ѝ цялост.

2. Второто основание е нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица и задължението за оказване на съдействие

— Жалбоподателката твърди, *inter alia*, че ответникът не е разгледал сериозно и срочно искането ѝ за оказване на съдействие, съгласно изискванията на приложимата съдебна практика.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Keolis CIF и др./Комисия

(Дело T-289/17)

(2017/C 239/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Франция), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Франция), Keolis Seine Sénart (Draveil, Франция), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Франция), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Франция), Keolis Vélizy (Версай, Франция), Keolis Yvelines (Версай) et Keolis Versailles (Версай) (представители: D. Eraud и R. Sermier, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- като главно искане, да постанови частична отмяна на решението на Европейската комисия от 2 февруари 2017 за държавна помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), предоставена от Франция в полза на предприятията за обществен транспорт в региона на Ile-de-France, в частта, с която в член 1 от него се обявява, че режимът на субсидии е бил „незаконно“ въведен в изпълнение, макар че става въпрос за съществуваща схема за помощ,
- при условията на евентуалност, да постанови частична отмяна на решението на Европейската комисия от 2 февруари 2017 за държавна помощ SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), предоставена от Франция в полза на предприятията за обществен транспорт в региона на Ile-de-France, в частта, с която в член 1 от него се обявява, че режимът на субсидии е бил „незаконно“ въведен в изпълнение за периода преди 25 ноември 1998 г.,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание, изложено като главно, изведено от факта, че въпросната регионална схема за помощ не била незаконно въведена в изпълнение, тъй като за нея не се прилагало задължението за изпращане на предварително уведомление. Регионалната схема за помощ всъщност била съществуваща схема за помощ по смисъла на член 108, параграф 1 от ДФЕС и на разпоредбите на член 1, буква б) и на глава VI от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9) (наричан по-нататък „Регламент № 2015/1589“). Според правилата, приложими за съществуващите схеми за помощ, тяхното въвеждане в изпълнение не било незаконно, тъй като в противен случай Комисията можела само да предприеме полезни мерки с цел тяхното развитие или отпадане за в бъдеще.

2. Второ основание, изложено при условията на евентуалност, изведено от факта, че дори да се предположи, че разглежданата регионална схема за помощ не представлява съществуваща схема за помощ, Комисията не би могла да извършва проверка за повече от 10 години преди 25 ноември 2008 г. — датата, на която Комисията е поискала информация от френските органи. Всъщност член 17 от Регламент № 2015/1589 предвиждал, че десетгодишната погасителна давност не се прекъсва с предприемането на мярка от Комисията или от държава членка, действаща по искане на Комисията. Така според жалбоподателите Комисията е можела да извърши своята проверка най-много за периода до 25 ноември 1998 г.

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. — Buck-Chemie/EUIPO — Henkel (Изображение на почистващи блокове за тоалетни)

(Дело T-296/17)

(2017/C 239/64)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Германия) (представители: Rechtsanwälte C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann и C. Gehweiler)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Henkel AG & Co. KGaA (Дюселдорф, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 1663618-0003

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 8 март 2017 г. по преписка R 2113/2015-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди ответника и другите участници в производството да заплатят разноските на жалбоподателя по съдебното производство и по производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на членове 62 и 63 от Регламент № 6/2002,
- Нарушение на член 25, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 6/2002/;
- Нарушение на член 3, буква а) от Регламент № 6/2002;
- Нарушение на член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002;
- Нарушение на членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002.

Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Martinair Holland/Комисия

(Дело T-323/17)

(2017/C 239/65)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Martinair Holland NV (Харлемермер, Нидерландия) (представител: M. Smeets, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари) поради нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране съгласно първото изложено основание; поради липса на компетентност в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (като главно искане); или
- да отмени член 1, параграф 2, буква г) и член 1, параграф 3, буква г) от обжалваното решение, доколкото в посочените разпоредби се констатира нарушение на жалбоподателя в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (при условията на евентуалност); и
- да отмени член 1, член 1, параграф 1, буква г), член 1, параграф 2, буква г), член 1, параграф 3, буква г) и член 1, параграф 4, буква г) от обжалваното решение, доколкото в тях е констатирано, че единното продължено нарушение включва неплащането на комисионни върху допълнителните такси съгласно третото изложено основание; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в това производство, ако Съдът отмени изцяло или отчасти обжалваното решение.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране.
 - Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава забраната за произволни действия, като изключва предприятия от разпоредителната част на обжалваното решение, които съгласно мотивите на същото са участвали в същите действия като адресатите на това решение.
 - Освен това жалбоподателят сочи, че обжалваното решение нарушава принципа на равно третиране, като го санкционира за нарушение, налага му глоба и дава възможност да му бъде търсена гражданска отговорност, при положение че от разпоредителната част са изключени предприятия, които съгласно мотивите му са участвали в същите действия като адресатите на това решение.
2. С второто основание се твърди липса на компетентност в областта на въздушния превоз на товари от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП.
 - Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП се осъществява в рамките на ЕИП.
 - Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП оказва съществено, непосредствено и предвидимо въздействие върху конкуренцията в рамките на ЕИП.
3. С третото основание се твърди липса на мотиви и явна грешка в преценката относно констатацията, че неплащането на комисионни за допълнителни такси представлява самостоятелен елемент на нарушението.
 - Жалбоподателят твърди, че двете допускания, на които се основава обжалваното решение, за да квалифицира неплащането на комисионни върху допълнителни такси като самостоятелен елемент на нарушението, са противоречиви с оглед на икономическия и правен контекст в съответния отрасъл.
 - Жалбоподателят освен това твърди, че неплащането на комисионни върху допълнителни такси не може да се разграничи от действията във връзка с допълнителната такса за гориво и за безопасност и не представлява самостоятелен елемент на нарушението.

Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — SAS Cargo Group и др./Комисия

(Дело T-324/17)

(2017/C 239/66)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: SAS Cargo Group A/S (Каструп, Дания), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Стокхолм, Швеция), SAS AB (Стокхолм) (представители: B. Creve, M. Kofmann и G. Forwood, адвокати, както и J. Killick, barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени изцяло или отчасти Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари),
- при условията на евентуалност, да намали размера на наложената на жалбоподателите глоба,
- да допусне поисканите процесуално-организационни действия, действия по събиране на доказателства или всякакви други действия, които счита за необходими, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в това производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на правото на защита на жалбоподателите и на принципа на равни процесуални възможности, тъй като на жалбоподателите е отказан достъп до относими доказателства както в подкрепа на обвинението, така и на защитата, включително доказателства, получени от Комисията, след като е нотифицирала изложението на възраженията.
2. С второто основание се твърди липса на компетентност за прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП по отношение на услуги по въздушен превоз на товари в посока към ЕИП, както и на маршрутите между Швейцария и трите държави, които не членуват в Съюза и ЕИП.
3. С третото основание се твърди грешка на Комисията в преценката на доказателствата и в нейния извод, че от тях личи участието на жалбоподателите в общото единно продължено нарушение, установено в обжалваното решение, или знанието им за него.
4. С четвъртото основание се твърди нарушение на член 266 ДФЕС, на член 17 от Хартата на основните права на Съюза и на член 296, параграф 2 ДФЕС, тъй като обжалваното решение е вътрешно противоречиво, по-специално що се отнася до разпределението на отговорността за твърдяното нарушение.
5. С петото основание се твърди, че Комисията неправилно наложила глоба на жалбоподателите, тъй като те не могат да отговорят за твърдяното нарушение, и при всички положения тя е допуснала грешка при изчисляване на глобата, що се отнася до стойността на оборотите, индекса за тежест относно особеното положение на SAS Cargo, продължителността, увеличението за повторност и различните смекчаващи обстоятелства; самата глоба трябвало да се отмени или, при условията на евентуалност, да се намали значително.

Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Комисия

(Дело T-325/17)

(2017/C 239/67)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Амстелвен, Нидерландия) (представител: M. Smeets, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари) поради нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране съгласно първото изложено основание; поради липса на компетентност в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (като главно искане); поради нарушение на член 49 от Хартата на основните права на Съюза, член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, както и на Насоките относно глобите ⁽¹⁾ съгласно четвъртото изложено основание (като главно искане), или
- да отмени член 1, параграф 2, буква г) и член 1, параграф 3, буква г) от обжалваното решение, доколкото в посочените разпоредби се констатира нарушение на жалбоподателя в областта на въздушния транспорт от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП съгласно второто изложено основание (при условията на евентуалност); и
- да отмени член 1, член 1, параграф 1, буква г), член 1, параграф 2, буква г), член 1, параграф 3, буква г) и член 1, параграф 4, буква г) от обжалваното решение, доколкото в тях е констатирано, че единното продължено нарушение включва неплащането на комисионни върху допълнителните такси съгласно третото изложено основание; и
- при условията на евентуалност спрямо предходното, ако Съдът не отмени обжалваното решение изцяло съгласно първото, второто и четвъртото изложено основание, да упражни пълното си право на преценка, като намали размера на наложената на жалбоподателя глоба с член 3, букви в) и г) от обжалваното решение съгласно първото, второто, третото и четвъртото изложено основание; и накрая,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в това производство, ако Съдът отмени изцяло или отчасти обжалваното решение, или намали глобата.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на забраната за произволни действия и на принципа на равно третиране.

- Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава забраната за произволни действия, като изключва предприятия от разпоредителната част на обжалваното решение, които съгласно мотивите на същото са участвали в същите действия като адресатите на това решение.
- Освен това жалбоподателят сочи, че обжалваното решение нарушава принципа на равно третиране, като го санкционира за нарушение, налага му глоба и дава възможност да му бъде търсена гражданска отговорност, при положение че от разпоредителната част са изключени предприятия, които съгласно мотивите му са участвали в същите действия като адресатите на това решение.

2. С второто основание се твърди липса на компетентност в областта на въздушния превоз на товари от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП.

- Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП се осъществява в рамките на ЕИП.
- Освен това жалбоподателят твърди, че обжалваното решение неправилно се основава на допускането, че единното продължено нарушение относно въздушния превоз от летища извън ЕИП до летища в рамките на ЕИП оказва съществено, непосредствено и предвидимо въздействие върху конкуренцията в рамките на ЕИП.

3. С третото основание се твърди липса на мотиви и явна грешка в преценката относно констатацията, че неплащането на комисионни за допълнителни такси представлява самостоятелен елемент на нарушението.
- Жалбоподателят твърди, че двете допускания, на които се основава обжалваното решение, за да квалифицира неплащането на комисионни върху допълнителни такси като самостоятелен елемент на нарушението, са противоречиви с оглед на икономическия и правен контекст в съответния отрасъл.
 - Жалбоподателят освен това твърди, че неплащането на комисионни върху допълнителни такси не може да се разграничи от действията във връзка с допълнителната такса за гориво и за безопасност и не представлява самостоятелен елемент на нарушението.
4. С четвъртото основание се твърди, че глобата е в нарушение на принципа на законност и пропорционалност на глобите съгласно член 49 от Хартата на основните права на Съюза, член 101 ДФЕС и Насоките относно глобите, както и че е явно погрешна.
- Жалбоподателят твърди, че стойността на оборота от услуги за превоз на товари на KLM, с който се свързва нарушението, е стойността на допълнителната такса за гориво и за безопасност, а не цялата стойност на оборота от услуги за превоз на товари на KLM.
 - Стойността на оборота на KLM от услуги за превоз на товари, на която се основава основният размер на глобата, не трябва да включва оборота от услуги за превоз на товари на KLM извън ЕИП.
 - Намалението с 15 % на глобата заради намеса на държавата не отговаря на степента на намеса на държавата по време на периода на нарушението.

⁽¹⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г. стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 29 май 2017 г. — Air Canada/Комисия

(Дело T-326/17)

(2017/C 239/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Air Canada (Сен-Лоран, Квебек, Канада) (представители: T. Soames, G. Bakker и I.-Z. Prodromou-Stamoudi, адвокати, и J. Joshua, barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло или отчасти Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари) в частта относно жалбоподателя,
- да отмени или, при условията на евентуалност, да намали размера на наложената глоба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на правото на защита, на правото на изслушване и съществено процесуално нарушение.

Според жалбоподателя в изложението на възраженията Европейската комисия не представила всичките си твърдения по случая, които за първи път били формулирани в обжалваното решение, с което попречила на жалбоподателя да се защити по отправените обвинения, което е достатъчно основание за отмяна на обжалваното решение в неговата цялост.

2. С второто основание се твърди нарушение на правото на защита, липса на мотиви и съществено процесуално нарушение.

Според жалбоподателя Европейската комисия нарушила правото на защита на жалбоподателя, като не i) предоставила никакви или поне достатъчни мотиви в подкрепа на констатацията за единно продължено нарушение по всички маршрути; ii) определила естеството и обхвата на твърдяното нарушение или нарушения с изискваната съгласно уредбата прецизност; iii) отстранила присъщото противоречие между наличието на единно продължено нарушение и четири отделни нарушения, довело до отмяна на Решение С (2010) 7694 окончателен на Комисията от 9 ноември 2010 г., като посочените точки са достатъчно основание за отмяна на обжалваното решение в неговата цялост.

3. С третото основание се твърди явна грешка в преценката и явна грешка при прилагане на правото във връзка с невъзможността на превозвачи извън ЕС/ЕИП да извършват дейност по вътрешноевропейски маршрути.

Жалбоподателят сочи, че Европейската комисия i) неправилно установила в член 1, параграфи 1 и 4 от обжалваното решение, че жалбоподателят е участвал в нарушение или нарушения по маршрути в рамките на ЕИП и между летища в рамките на ЕС и летища в Швейцария, на които нямал право да предоставя услуги по въздушен превоз на товари; ii) пренебрегнала или не разбрала правилно международните правни режими и правните режими в ЕС, уреждащи правата на въздушно движение; iii) неправилно приложила релевантната съдебна практика, като установила, че липсват „непреодолими пречки“ жалбоподателят да предлага услуги по вътрешноевропейски маршрути, с което неправилно го квалифицирала като потенциален конкурент по посочените маршрути. Според жалбоподателя всяко едно от тези положения, както и всички те, взети в тяхната цялост, съдържат явни грешки в преценката и явни грешки при прилагане на правото, а заедно или поотделно са достатъчно основание за отмяна изцяло на обжалваното решение или, при условията на евентуалност, на член 1, параграфи 1 и 4 от него.

4. С четвъртото основание се твърди явна грешка при прилагане на правото и явна фактическа грешка по отношение на компетентността.

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение е опорочено от явна грешка при прилагане на правото и явна фактическа грешка, свързани с i) неправилното позоваване на напълно законни действия по маршрути в трети страни като доказателство за или елементи от състава на нарушение по вътрешноевропейски маршрути, нарушение, което е невъзможно да бъде извършено (основание за отмяна на обжалваното решение в неговата цялост); ii) неправилно твърдение за компетентност по отношение на предполагаемо съглашение относно движението в „посока навътре“ по маршрути в трети страни (основание за отмяна на обжалваното решение в неговата цялост или, при условията на евентуалност, на член 1, параграфи 2 и 3).

5. С петото основание се твърди явна грешка в преценката по отношение на доказателствата срещу жалбоподателя.

Според жалбоподателя Европейската комисия i) не приложила правилно уредбата относно единното продължено нарушение, що се отнася до доказателствата; ii) не събрала достатъчно уличаващи жалбоподателя доказателства съгласно установените изисквания, и iii) неоснователно отказала да приеме оттеглянето на заявлението на жалбоподателя за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер и не взела предвид последиците от това оттегляне относно доказателствата срещу него, като посочените точки са достатъчно основание за отмяна на обжалваното решение в неговата цялост.

6. С шестото основание, съгласно първо, второ, трето, четвърто и пето основание, жалбоподателят иска от Общия съд да отмени наложената с член 3 глоба или, при условията на евентуалност, да я намали значително в съответствие с неограничената си юрисдикция съгласно член 261 ДФЕС, член 31 от Регламент 1/2003 и установената съдебна практика.

Жалба, подадена на 26 май 2017 г. — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO — M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Дело T-328/17)

(2017/C 239/69)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Никозия, Кипър)
(представители: S. Malynicz, QC и V. Marsland, Solicitor)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: M. J. Dairies EOOD (София, България)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „BBQLOUMI“ — заявка за регистрация № 13 069 034

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 март 2017 г. по преписка R 497/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Cargolux Airlines/Комисия

(Дело T-334/17)

(2017/C 239/70)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cargolux Airlines International SA (Сандвайлер, Люксембург) (представители: G. Goeteyn, solicitor, E. Aliende Rodríguez, адвокат, и C. Rawnsley, barrister)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- в случай, че Общият съд приеме първо, второ, трето или четвърто основание, да отмени изцяло член 1, параграфи 1 и 4 от Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари) в частта относно Cargolux,
- в случай, че Общият съд приеме петото основание,
 - да отмени член 1, параграф 1 изцяло, или ако член 1, параграф 1 не бъде отменен изцяло, да отмени член 1, параграф 1: i) в частта относно допълнителната такса за безопасност и плащането на комисионни; ii) в частта относно периода от 22 януари 2001 г. до края на 2002 г.; и iii) в частта относно констатацията за участие в картел съгласно обичайното значение на понятието най-рано преди 10 юни 2005 г.,
 - да отмени член 1, параграф 2 изцяло, или ако член 1, параграф 2 не бъде отменен изцяло, да отмени член 1, параграф 2: i) в частта относно допълнителната такса за безопасност и плащането на комисионни; ii) в частта относно констатацията за участие в картел съгласно обичайното значение на понятието най-рано преди 10 юни 2005 г.,
 - да отмени член 1, параграфи 3 и 4 изцяло,

- в случай, че Общият съд приеме шестото основание, да отмени член 1, параграфи 2 и 3 от обжалваното решение в частта относно констатацията за участие на Cargolux в нарушение във връзка с насочени към вътрешността маршрути (тоест от летища в трети страни към летища в рамките на ЕС или в Исландия и Норвегия),
- да отмени наложената на Cargolux с член 3 глоба и, ако Общият съд не отмени изцяло глобата, да я намали значително в приложение на неограничената си юрисдикция,
- да постанови необходимото във връзка с член 4 в частта относно Cargolux,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на Cargolux.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди явна грешка в преценката, тъй като Комисията действа *ultra vires*, като сочи доказателства за маршрути и периоди, за които не е компетентна.
 - Жалбоподателят сочи, че Комисията неоснователно е разширила компетентността си, позовавайки се на доказателства отпреди а) 1 май 2004 г. във връзка с маршрути между Съюза и трети страни б) 19 май 2005 г. във връзка с маршрути между страни, членуващи в ЕИП (без да са държави — членки на ЕС) и трети страни; и в) 1 юни 2002 г. във връзка с маршрути между Съюза и Швейцария, в подкрепа на констатацията за нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, що се отнася до маршрути в рамките на ЕИП.
2. С второто основание се твърди съществено процесуално нарушение, нарушение на правото на защита и явна грешка в преценката, тъй като Комисията допуска съществено процесуално нарушение и нарушение на правото на защита на жалбоподателя, като не изготвя ново изложение на възраженията преди повторно приемане на решение.
 - Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е счела, че няма задължение да изготви ново изложение на възраженията, преди повторното приемане на обжалваното решение, с което нарушава правото на защита на жалбоподателя.
3. С третото основание се твърди грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката, тъй като Комисията не извършва необходимата преценка на правния и икономически контекст, за да направи валидна констатация за наличието на нарушение по предмет.
4. С четвъртото основание се твърди съществено процесуално нарушение, липса на мотиви, нарушение на правото на защита и явна грешка в правната преценка и преценката на фактическата обстановка, тъй като Комисията не установява достатъчно точно обхвата и параметрите на предполагаемото нарушение на член 101 ДФЕС и други релевантни разпоредби.
 - Жалбоподателят сочи, че твърде широкото схващане на понятието за единно продължено нарушение води до непоправима неяснота относно обхвата на нарушението, което прави невъзможно да се схване съдържанието му.
5. С петото основание се твърди явна грешка в преценката, тъй като Комисията не е събрала надеждни доказателства за направените от нея изводи или не е доказала фактите в достатъчна съгласно установените правни изисквания степен.
 - Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение съдържа фактически грешки и неправилни преценки по отношение и на трите елемента (допълнителната такса за горива, допълнителната такса за безопасност и заплащането на комисионни върху допълнителните такси) от състава на твърдяното единно продължено нарушение. Според жалбоподателя Комисията също прилага неправилно понятието за единно продължено нарушение като всеобхватна концепция с цел да може да представи като „доказателства“ разнороден набор от факти и контакти, включително действия, които са законни или без значение.
6. С шестото основание се твърди грешка при прилагане на правото, тъй като Комисията неправилно твърди, че е компетентна по отношение на предполагаемо антиконкурентно съгласуване във връзка с полети от летища в трети страни към летища в рамките на ЕИП, и допуска грешка при прилагане на правото, тъй като тези дейности попадат извън териториалния обхват на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП.

7. Със седмото основание, отнасящо се до искането за преразглеждане на глобата съгласно неограничената юрисдикция на Съда, се твърди явна грешка в преценката и нарушение на принципа на пропорционалност.

- Жалбоподателят твърди, че Комисията неточно определя стойността на оборота, като неправилно отчита полетите към вътрешността и значително преувеличава тежестта на твърдяното нарушение. По отношение на жалбоподателя Комисията неправилно преценява тежестта и продължителността на твърдяното нарушение и погрешно отхвърля смекчаващите фактори.

Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Help — Hilfe zur Selbsthilfe/Комисия

(Дело T-335/17)

(2017/C 239/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Help — Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Бон, Германия) (представители: V. Jungkind и P. Cramer, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 21 март 2017 г. (Ares(2017)1515573), с което се иска възстановяване на част от сумата за финансиране на проект за помощ Food Security Promotion for very food insecure farming households в Зимбабве (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) в размер на 643 627,72 EUR, както и на основаното на него искане от 7 април 2017 г. за плащане (№ 3241705513), с което ответникът иска плащане на първата вноса в размер на 321 813,86 EUR,
- да осъди ответника да заплати направените съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: посоченият от ответника подход не е нарушение на материалното право

- Посоченият от ответника подход на жалбоподателя при възлагането на два договора за доставка на селскостопански стоки не нарушава обвързващи материално-правни изисквания за провеждането на търгове в рамките на хуманитарни проекти. По-специално това е в съответствие със задължителните принципи при възлагането съгласно член 184, параграф 1 от Правилата за прилагане към Финансовия регламент от 2009 г. и член 2, параграф 3 от установените правила и процедури (*Rules and Procedures*) в приложение IV към Рамковото споразумение за партньорство относно сътрудничеството на ЕС с неправителствените организации в областта на хуманитарната помощ за 2008 г.
- Освен това посоченият подход не нарушава задължението за документиране съгласно член 23, параграф 4 от общите разпоредби на приложение III към Рамковото споразумение за партньорство.

2. Второ основание: липсват други основания за възстановяване

- Не са налице и други основания за възстановяване на финансовата помощ. По-специално избраните от жалбоподателя предприятия са доставили своевременно, в пълен обем и в добро качество поръчаните стоки. Освен това жалбоподателят е провел успешно проекта за помощ, което е потвърдено от четири независими проверки от трети лица.
- Не е налице престъпно деяние на участващите сътрудници на жалбоподателя. Прокуратурата в Бон не е започнала разследване поради липса на първоначално подозрение за престъпление.

3. Трето основание (при условията на евентуалност): неупражняване на правото на преценка и непропорционалност

- Ответникът е постановил решението за възстановяване на предоставената финансова помощ, като погрешно е приел, че е обвързан от задължителна препоръка на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) за възстановяване. Това представлява неупражняване на правото на преценка на ответника, което е довело до незаконосъобразност на искането за възстановяване.
- Освен това възстановяването на цялата част от сумата в размер на 643 627,27 EUR е незаконосъобразно поради нарушение на принципа на пропорционалност по член 5, параграф 4 ДФЕС. То надхвърля необходимото за защитата на бюджета, и по-специално с оглед на необходимото изпълнение на проекта за помощ не е пропорционално спрямо бремето на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO — Seven (sevenoak)

(Дело T-339/17)

(2017/C 239/72)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Китай) (представител: M. de Arpe Tejero, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Seven SpA (Лейни, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „SEVENOAK“— заявка за регистрация № 13 521 125

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 23 март 2017 г. по преписка R 1326/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да регистрира заявката за марка на Европейския съюз № 13 521 125 „SEVENOAK“ за всички стоки, включени в заявката;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Japan Airlines/Комисия

(Дело T-340/17)

(2017/C 239/73)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Japan Airlines Co. Ltd (Токио, Япония) (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, адвокати, и R. Burton, solicitor)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло в частта относно жалбоподателя Решение С(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело АТ.39258 — Въздушен превоз на товари),
- при условията на евентуалност, упражнявайки неограничената си юрисдикция, да намали наложената на жалбоподателя глоба, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага единадесет основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията нарушава принципа *ne bis in idem* и член 266 ДФЕС, като установява, че жалбоподателят отговаря за аспекти от нарушението, за което в решението си от 2010 г. е приела, че не носи отговорност, като при всички положения тя нарушава приложимата погасителна давност, налагайки на жалбоподателя глоба във връзка с посочените аспекти, без да доказва наличие на законов интерес от официална констатация за нарушение във връзка с тях.
2. С второто основание се твърди, че Комисията нарушава принципа на недопускане на дискриминация посредством повторното приемане на обжалваното решение, тъй като жалбоподателят се оказва в по-малко благоприятно положение в сравнение с други адресати на решението от 2010 г., по отношение на които последното е придобило окончателност и е станало задължително.
3. С третото основание се твърди, че Комисията нарушава член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП, обхваща на своята компетентност, както и правото на защита на жалбоподателя, тъй като констатира, че той отговаря за нарушение по маршрути в рамките на ЕИП и между ЕС и Швейцария през период, в който Комисията не е била оправомощена да прилага член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП по отношение на авиокompании, извършващи дейност само по маршрути между ЕС и трети страни, като действията на жалбоподателя по маршрутите между ЕИП и трети страни в съответствие с това са били правомерни.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията нарушава член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП, тъй като констатира, че жалбоподателят е участвал в единно продължено нарушение, включващо необслужвани от него маршрути, за които не е имал необходимите права да предлага обслужване.
5. С петото основание се твърди, че Комисията нарушава член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП, тъй като твърди, че е компетентна по отношение на услуги за въздушен превоз на товари по насочени към ЕИП маршрути между ЕИП и трети страни, доколкото тези услуги се продават на клиенти, установени извън ЕИП.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията нарушава правото на защита на жалбоподателя и принципите на недопускане на дискриминация и пропорционалност, като прилага различни стандарти на доказване за различните превозвачи.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията нарушава Насоките относно глобите от 2006 г.⁽¹⁾ и принципа на пропорционалност, като включва в стойността на съответния оборот, въз основа на който е изчислена глобата, приходи от ценови елементи за услуги за въздушен превоз на товари, които нямат връзка с нарушението, описано в обжалваното решение.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията нарушава Насоките относно глобите от 2006 г. и принципа на оправдани правни очаквания, като включва в стойността на съответния оборот, въз основа на който е изчислена глобата, приходи от услуги за въздушен превоз по насочени към ЕИП маршрути между държави от ЕИП и трети страни.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията нарушава принципа на пропорционалност, като ограничава намаляването на глобата, предоставено на жалбоподателя с оглед на правната уредба, само с 15 %.

10. С десетото основание се твърди, че Комисията нарушава принципите на недопускане на дискриминация и на пропорционалност, както и правото на защита на жалбоподателя, като не му предоставя намаляване на глобата с 10 % заради ограниченото му участие в нарушението, докато подобно намаление е предоставено на други адресати на обжалваното решение и на решението от 2010 г., намиращи се в обективно сходно с това на жалбоподателя положение.
11. С единадесетото основание се твърди, че Съдът следва да упражни неограничената си юрисдикция и да намали значително наложената глоба.

(¹) Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г. стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — British Airways/Комисия

(Дело T-341/17)

(2017/C 239/74)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: British Airways plc (Хармондсуърт, Обединено кралство) (представители: J. Turner, QC, R. O'Donoghue, barrister и A. Lyle-Smythe, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло или отчасти Решение С(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело АТ.39258 — Въздушен превоз на товари),
- допълнително или при условията на евентуалност, при упражняване на неограничената си юрисдикция, Общият съд да отмени или намали наложената на жалбоподателя с обжалваното решение глоба,
- да съди Комисията да заплати на жалбоподателя съдебните му разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или съществено процесуално нарушение с приемането на решение в производство за установяване на нарушение, основащо се на две непоследователни преценки на релевантните факти и правна уредба, което в резултат от това е противоречиво, несъвместимо с принципа на правна сигурност и може да доведе до объркване в правния ред на Съюза.
2. С второто основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на задължението си по член 266 ДФЕС с приемането на акт, имащ за цел да отстрани фундаменталните недостатъци, установени от Общия с решение по дело T-48/11, докато всъщност приема повторно решение срещу жалбоподателя, в което обаче тези недостатъци се задълбочават, а не отпадат.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или съществено процесуално нарушение, като не излага достатъчно мотиви във връзка с налагането на глоба на жалбоподателя. Според него налагането на глобата се основава на констатации за нарушение, които не се съдържат във въпросния акт и които не са в съответствие със съдържащите се в същия констатации. Жалбоподателят твърди, освен това или при условията на евентуалност, че подходът на Комисията в това отношение излиза извън пределите на нейната компетентност.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията не е компетентна да прилага член 101 ДФЕС/член 53 от Споразумението за ЕИП по отношение на твърдени ограничения на конкуренцията във връзка с предоставянето на услуги по въздушен превоз на товари по маршрути, насочени към ЕС/ЕИП. Жалбоподателят твърди също, че тези ограничения попадат извън териториалното приложно поле на член 101 ДФЕС и/или член 53 ЕИП.

5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешка в начина, по който прилага член 101 ДФЕС/член 53 от Споразумението за ЕИП относно съгласуването на допълнителните такси за услуги по въздушен превоз на товари до/от определени страни с оглед на приложимите правни и регулаторни режими и практическите последици от тях, като приложеното в това отношение намаление на глобата е произволно и недостатъчно. Освен това жалбоподателят твърди, че при всички положения мотивите на Комисията са явно недостатъчни, що се отнася до определени страни.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка, достигайки до извода, че жалбоподателят е участвал в нарушение, свързано с (не)плащането на комисионни върху допълнителните такси.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при определяне на „стойността на оборота“ за целите на определянето на размера на глобите в решението. Според жалбоподателя тя е трябвало да приеме, че единствено релевантни са приходите от допълнителни такси, и е трябвало да изключи оборота от услуги в посока към ЕС/ЕИП.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска грешка с констатацията, че жалбоподателят е девети поред, подал заявление за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, поради което имал право на намаление на глобата само с 10 %, въпреки че всъщност той бил първият, подал такова заявление след ползващия се с имунитет жалбоподател, както и че приносът му представлявал съществена добавена стойност.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията допуска грешка в преценката си относно началната дата на нарушението от страна на жалбоподателя. Според него релевантната начална дата била през октомври 2001 г., а представените доказателства в опит да се покаже различна, по-ранна дата, не отговаряли на изисквания по закон стандарт на доказване.

Жалба, подадена на 30 май 2017 г. — Deutsche Lufthansa и др./Комисия

(Дело T-342/17)

(2017/C 239/75)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Lufthansa AG (Кьолн, Германия), Lufthansa Cargo AG (Франкфурт на Майн, Германия), Swiss International Air Lines AG (Базел, Швейцария) (представител: S. Völcker, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1 от Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително тези на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. С първото основание се твърди, че мотивите на обжалваното решение са опорочени, тъй като то не определя недвусмислено географския обхват на нарушението нито в мотивите, нито в разпоредителната част.
2. С второто основание се твърди, че обжалваното решение е в нарушение на член 11 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, тъй като се основава на контакти между конкуренти, осъществявани в Швейцария и засягащи предимно въздушния превоз на товари между Швейцария и трети страни.
3. С третото основание се твърди, че обжалваното решение нарушава принципа на забрана за прилагане закона с обратна сила, тъй като се позовава на засягащи само маршрути извън ЕИП контакти, които са осъществени преди влизането в сила на Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾.

4. С четвъртото основание се твърди, че обжалваното решение нарушава член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, тъй като квалифицира, без надлежен анализ, контактите, осъществявани извън ЕИП, контактите във връзка със споразумението WOW (обединение на Japan Airlines Cargo, Lufthansa Cargo, SAS Cargo и Singapore Airlines Cargo) и контактите, свързани със заплащането на комисионни върху допълнителните такси, като част от едно и също единно продължено нарушение, при което контактите между конкурентите се осъществяват на равнище централно управление.
5. С петото основание се твърди, че обжалваното решение нарушава член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, доколкото за негова предпоставка са приема, че контактите между конкуренти, осъществявани извън ЕИП, представляват нарушения на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП. Според жалбоподателяте споразуменията или съгласуваните практики по отношение на превоза на товари в посока към ЕИП не ограничават конкуренцията в рамките на ЕИП, нито пък засягат търговията между държавите членки. Освен това, според жалбоподателяте в обжалваното решение е приложен неправилен правен стандарт относно анализа дали намесата в редица релевантни държави прегражда прилагането на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Cathay Pacific Airways/Комисия

(Дело T-343/17)

(2017/C 239/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cathay Pacific Airways Ltd (Хонконг, Китай) (представители: R. Kreisberger и N. Grubeck, barristers, M. Rees, solicitor и E. Estellon, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени всички констатации за нарушение, изложени в член 1, параграфи 1—4 от Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари), в частта относно жалбоподателя,
- да отмени член 3 от обжалваното решение в частта, с която е наложена глоба в размер 57 120 000 EUR на жалбоподателя или, при условията на евентуалност, да се намали нейният размер, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи на жалбоподателя във връзка с производството по жалбата.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или фактическа грешка, и/или че не удовлетворява приложимите изисквания за доказване във връзка с включването на жалбоподателя в член 1, параграфи 1—4 от разпоредителната част на обжалваното решение и с констатацията, че той е участвал в твърдяното единно продължено нарушение.
- Жалбоподателят твърди, че липсва правно основание за включването му във вътрешноевропейските нарушения.
 - Освен това жалбоподателят сочи, че липсват фактически основания за включването му във вътрешноевропейските нарушения.
 - Освен това жалбоподателят твърди, че позоваването от страна на Комисията на нови мотиви е в нарушение на правото му на защита.

- Накрая, жалбоподателят отбелязва, че незаконосъобразното включване на жалбоподателя от страна на Комисията в член 1, параграфи 1—4 необратимо осуетява опита ѝ да установи, че той е участвал в твърдяното единно продължено нарушение.
2. С второто основание се твърди, че с приемането на второто решение срещу жалбоподателя, което му вменява нови нарушения, Комисията нарушава член 25 от Регламент № 1/2003, както и принципите на правна сигурност, справедливост и добро правораздаване.
3. С третото основание се твърди, че Комисията не успява да докаже в съответствие с изискванията, че жалбоподателят носи отговорност за участието си в твърдяното единно продължено нарушение.
- Според жалбоподателя Комисията не разглежда случая му конкретно и по отношение на него не установява индивидуалните елементи на единното продължено нарушение.
- В допълнение жалбоподателят сочи, че Комисията не доказва наличието на цялостен план, преследващ обща цел.
- Освен това жалбоподателят твърди, че Комисията не доказва, че той е участвал или че е имал изискваното намерение да участва в единното продължено нарушение.
- Накрая, жалбоподателят отбелязва, че липсва констатация, че той е бил запознат с обстоятелствата, с които се изисква да е бил запознат.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията не излага достатъчни мотиви в подкрепа на констатацията, че жалбоподателят е участвал в твърдяното единно продължено нарушение.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешка, позовавайки се на действията на жалбоподателя в трети страни, разполагащи със собствена уредба, като доказателство за участие в твърдяното единно продължено нарушение, както и че не излага мотиви в тази връзка.
- Според жалбоподателя Комисията не изпълнява изисквания съобразно приложимата тежест на доказване във връзка с действията му в Хонг Конг и/или не излага достатъчни мотиви.
- Освен това жалбоподателят сочи, че Комисията не доказва, че действията му в Хонг Конг имат антиконкурентна цел.
- Освен това жалбоподателят твърди, че в съответствие с правната уредба в Хонг Конг е бил задължен да внася колективни молби.
- Накрая, жалбоподателят сочи, че е налице нарушение на принципите на взаимно зачитане и ненамеса.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията не е компетентна да прилага член 101 ДФЕС към действия, свързани с насочени към вътрешността полети, тоест за услуги по въздушен превоз на товари от трети страни към Европа.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото при изчисляване на наложената на жалбоподателя глоба.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Latam Airlines Group и Lan Cargo/Комисия

(Дело T-344/17)

(2017/C 239/77)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Latam Airlines Group SA (Сантяго, Чили), Lan Cargo SA (Сантяго) (представители: B. Hartnett, barrister, O. Geiss, адвокат и W. Sparks, solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени в частта относно жалбоподателите Решение С(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело АТ.39258 — Въздушен превоз на товари),
- допълнително или при условията на евентуалност, да намали наложените на жалбоподателите глоби, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като изопачава приведените срещу жалбоподателите доказателства, не прилага правилно член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, и като не излага достатъчни мотиви във връзка с възлагането на отговорност на жалбоподателите за нарушението, що се отнася до допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията констатира неправилно, че са знаели за антиконкурентното поведение във връзка с допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че тези аспекти на твърдяното единно продължено нарушение не могат да се отделят от общото цяло, поради което обжалваното решение трябва да се отмени изцяло.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като изопачава приведените срещу жалбоподателите доказателства, не прилага правилно съответните разпоредби и не излага достатъчни мотиви във връзка с констатацията, че жалбоподателите са участвали в нарушението, отнасящо се до допълнителната такса за гориво.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията не доказва в съответствие с изисквания стандарт, че са участвали в твърдяното нарушение в частта, отнасяща се до допълнителната такса за гориво.
 - Жалбоподателите освен това сочат, че не са могли да се осведомят от получаваните от тях прессъобщения за твърдения картел.
 - Накрая, жалбоподателите твърдят, че малкото приведени доказателства за техни контакти с превозвачи не установяват антиконкурентно поведение от тяхна страна, нито че са знаели или са могли да предвидят антиконкурентното поведение на други превозвачи.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като установява, че жалбоподателите отговарят за нарушение по маршрутите, посочени в член 1, параграфи 1, 3 и 4 от обжалваното решение, както и че не излага достатъчни мотиви.
 - Жалбоподателите отбелязват, че Комисията неправилно ги включва в констатацията относно отговорността по член 1, параграфи 1, 3 и 4 от обжалваното решение, тъй като е изтекла погасителна давност.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че Комисията не е компетентна да констатира отговорността им за нарушение на член 101 ДФЕС по маршрути в рамките на ЕИП до 1 май 2004 г. или на член 53 от Споразумението за ЕИП до 19 май 2005 г.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията не е компетентна да установява отговорността им за нарушение във връзка с маршрутите между ЕС и Швейцария.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че констатациите са в нарушение на принципа non bis in idem.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като констатира наличието на твърдения картел, както и че не излага достатъчни мотиви.
 - Жалбоподателите отбелязват, че констатацията на Комисията за участието им в твърдения картел е опорочена от липсата на доказателства.

- Освен това жалбоподателите сочат, че тя се основава на неправилното допускане, че нарушението засяга всички маршрути.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че тя е извън компетентността на Комисията и води до двусмисленост, що се отнася до географския обхват на твърдяното нарушение.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че тя води до разминаване в предмета между мотивите и разпоредителната част, което не позволява на жалбоподателите да разберат какви са естеството и обхватът на твърдяното нарушение.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като констатира, че твърдяното поведение съставлява единно продължено нарушение, както и че не излага достатъчно мотиви за тази констатация.
- Жалбоподателите отбелязват, че въпросното поведение не е преследвало единна антиконкурентна цел.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че въпросното поведение не се отнася до един продукт или услуга.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че въпросното поведение не се отнася до едно и също предприятие.
 - Освен това жалбоподателите отбелязват, че твърдяното нарушение не е единно по естеството си.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че елементите на твърдяното нарушение не се обсъждат успоредно.
 - Накрая, жалбоподателите отбелязват, че Комисията не привежда достатъчни доказателства и не прави анализ по член 101, параграф 3 ДФЕС във връзка с неплащането на комисионни.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията нарушава правото на защита на жалбоподателите и не излага достатъчни мотиви.
- Жалбоподателите отбелязват, че не са в състояние да отговорят на констатацията на Комисията, че са знаели за нарушението относно допълнителната такса за безопасност и неплащането на комисионни.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че са отправени нови твърдения в подкрепа на констатацията на Комисията за твърдения картел.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията се позовава на недопустими по отношение на тях доказателства.
 - Освен това жалбоподателите отбелязват, че разминаванията между мотивите и разпоредителната част на обжалваното решение водят до недостатъци в мотивите.
 - Накрая, жалбоподателите сочат, че не са имали възможност да изложат становище относно решението за отпадане от разследването на 13 превозвача и три аспекта на нарушението след изложението на възраженията, както и че Комисията не излага мотиви за това свое действие.
7. Със седмото основание се твърди, че Комисията допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото при изчисляването на глобата на жалбоподателите, както и че не излага достатъчни мотиви.
- Жалбоподателите отбелязват липсата на разграничение между съгласуването на крайна цена и съгласуването във връзка с определени ценови елементи.
 - Освен това жалбоподателите сочат, че не са взети предвид ограниченият общ пазарен дял на адресатите и изискванията на правната уредба в отрасъла.
 - Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията третира поведението им по същия начин като далеч по-сериозното поведение на други адресати, включително на „основната група“.
 - Накрая, жалбоподателите сочат, че не е взето под внимание по-ограниченото им участие в нарушението в сравнение с други адресати, които също получават намаление на глобата поради смекчаващи обстоятелства.
-

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Hotelbeds Spain/EUIPO — Guidigo Europe (Guidigo what to do next)**(Дело T-346/17)**

(2017/C 239/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hotelbeds Spain, SL (Палма де Майорка, Испания) (представител: L. Broschat García, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Guidigo Europe SARL (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Guidigo what to do next“ — заявка за регистрация № 12 944 898

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 март 2017 г. по преписка R 449/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи заявката за регистрация на марка на Европейския съюз № 12 944 898 за класове 39, 41 и 43.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 юни 2017 г. — Singapore Airlines и Singapore Airlines Cargo/Комисия**(Дело T-350/17)**

(2017/C 239/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Singapore Airlines Ltd (Сингапур, Сингапур) и Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Сингапур) (представители: J. Kallaugher и J. Poitras, solicitors, както и J. Ruiz Calzado, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени изцяло или отчасти Решение C(2017) 1742 окончателен на Комисията от 17 март 2017 година относно производство по прилагане на член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело AT.39258 — Въздушен превоз на товари),
- в допълнение или при условията на евентуалност, да намали размера на наложената на жалбоподателите глоба,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, и

— да разпорежи всякакви други действия, които могат да се окажат подходящи с оглед на обстоятелствата по делото.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. С първото основание се твърди, че обжалваното решение следва да бъде отменено, тъй като водещата констатация в него за единно продължено нарушение, обхващащо услугите по въздушен превоз на товари по всички маршрути към и от Съюза, е опорочена от сериозни грешки при прилагане на правото и във фактическите преценки.

Според жалбоподателите обжалваното решение по-специално не установява: i) наличието на световен картел; ii) компетентност по отношение на действия, свързани с продажбата на услуги по въздушен превоз на товари извън Съюза; iii) приложимостта на член 101 ДФЕС към уреждане или изискване от чуждестранни държави поведение; iv) достатъчна взаимна връзка между действията, изразяващи се в трите твърдени елемента на единното продължено нарушение, а именно допълнителните такси за гориво, допълнителните такси за безопасност и твърденият отказ за заплащане на комисионни върху допълнителните такси; и v) достатъчна връзка на контактите между авиокомпаниите на равнище централно управление с действията на местните пазари.

2. С второто основание се твърди, че обжалваното решение следва да бъде отменено, доколкото установява нарушение във връзка със съгласуването относно заплащането на комисионни на спедиторите върху доходи от допълнителни такси.
3. С третото основание се твърди, че обжалваното решение следва да бъде отменено, тъй като констатацията за нарушение с участието на жалбоподателите, се основава на доказателства, свързани изключително с контакти между членовете на обединението за въздушен превоз на товари „WOW“.

Според жалбоподателите обжалваното решение прилага неправилен правен критерий за преценката на обединение, имащо за цел постигането на пълно сътрудничество между авиокомпаниите, и допуска основни грешки в преценката относно начина на функциониране на обединението „WOW“. Освен това жалбоподателите сочат, че контактите им с партньорите от „WOW“ са били част от начинание, действително насочено към създаването на успешно обединение, поради което не са били проява на общата схема или план, съставляващи предполагаемата основа на единното продължено нарушение.

4. С четвъртото основание се твърди, че обжалваното решение следва да бъде отменено, тъй като не установява участие от страна на жалбоподателите в единното продължено нарушение.
5. С петото основание се твърди, че ако (противно на изложените в четвъртото основание доводи) жалбоподателите са участвали в някои аспекти от единното продължено нарушение, обжалваното решение не установява, че те са знаели за всички останали аспекти от поведението, описано в обжалваното решение, по-специално за явно неправомерната координация в рамките на основната група, нито че е трябвало да знаят за такова поведение, съгласно изискванията на съдебната практика.
6. С шестото основание се твърди, че ако обжалваното решение не бъде отменено изцяло, глобата на жалбоподателите следва да бъде намалена, тъй като Комисията не е изпълнила ясни изисквания на Насоките относно глобите⁽¹⁾ за уточняване на съответния оборот, а наложената глоба на отразява ограниченото им участие в единното продължено нарушение и по-малката тежест на действията им (видна от трето, четвърто и пето основание).

⁽¹⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г. стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Korwin-Mikke/Парламент

(Дело T-352/17)

(2017/C 239/80)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Janusz Korwin-Mikke (Йозефов, Полша) (представители: M. Cherchi, A. Daoût и M. Dekleermaker, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- вследствие на това,
- да отмени решението на Бюрото на Европейския парламент от 3 април 2017 г.,
- да отмени приетото преди това решение на председателя на Парламента от 14 март 2017 г.,
- да му присъди обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, настъпили в резултат от обжалваните решения, а именно сума в размер на 19 180 EUR,
- при всички положения да осъди Европейския парламент да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз (на общия принцип на свободата на изразяване на мнение) във връзка с член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и член 52 от Хартата на основните права, като особено в случая е, че обжалваните решения се отнасят до изказване на член на Европейския парламент, направено във връзка с изпълнение на функциите му и в рамките на институциите на Европейския съюз, както и нарушение на член 166 от Правилника на Парламента на Европейския съюз, член 41 от Хартата на основните права, принципа за мотивиране на актовете на институциите на Европейския съюз и член 296 ДФЕС, явна грешка в преценката и превишаване на правомощията
2. Второ основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права, принципа за мотивиране на актовете на институциите на Европейския съюз и общия принцип на пропорционалност, явна грешка в преценката и превишаване на правомощията

Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Daico International/EUIPO — American Franchise Marketing (RoB)

(Дело T-355/17)

(2017/C 239/81)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Daico International BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: M. Kassner, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: American Franchise Marketing Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „RoB“ — марка на Европейския съюз № 5 284 104

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 9 март 2017 г. по преписка R 1405/2016-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75, параграф 1 от Регламент № 207/2009,
- нарушение на правило 62, параграф 3 от Регламент № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 2 юни 2017 г. — Daico International/EUIPO — American Franchise Marketing („RoB“)

(Дело T-356/17)

(2017/C 239/82)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Daico International BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: M. Kassner, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: American Franchise Marketing Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „RoB“ — марка на Европейския съюз № 5 752 324

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 март 2017 г. по преписка R 1407/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 75, параграф 1 от Регламент № 207/2009;
- нарушение на правило 62, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. — Mubarak/Съвет

(Дело T-358/17)

(2017/C 239/83)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Кайро, Египет) (представители: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, M. Rushton и C. Enderby Smith, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2017/496 на Съвета от 21 март 2017 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (наричано по-нататък „обжалваното решение“; ОВ L 76, 2017 г., стр. 22), и Регламента за изпълнение (ЕС) 2017/491 на Съвета от 21 март 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (наричан по-нататък „обжалвания регламент“; ОВ L 76, 2017 г., стр. 10), доколкото се прилагат спрямо жалбоподателя;
- да обяви, че член 1, параграф 1 от Решение № 2011/172/ОВППС от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (наричано по-нататък „Решението“; ОВ L 76, 2011 г., стр. 63) и член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (наричан по-нататък „Регламентът“; ОВ L 76, 2011 г., стр. 4) са неприложими, доколкото се отнасят до жалбоподателя, и в резултат на това да отмени Решение (ОВППС) 2016/411, доколкото се прилага към жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е незаконосъобразност на член 1, параграф 1 от Решението и на член 2, параграф 1 от Регламента, тъй като: а) нямат правно основание и/или б) нарушават принципа на пропорционалност.
2. Второто основание е нарушение на правата на жалбоподателя по член 6 във връзка с членове 2 и 3 ДЕС и по членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз от преценката на Съвета, че съдебните производства в Египет съблюдават човешките права.
3. Третото основание е грешки в преценката на Съвета, че критерият за вписване на жалбоподателя в член 1, параграф 1 от Решението и член 2, параграф 1 от Регламента е удовлетворен.
4. Четвъртото основание е нарушение на правото на защита и на правото на добра администрация и ефективно средство за съдебна защита на жалбоподателя. По-специално Съветът не е разгледал щателно и безпристрастно дали съображенията за оправдаване на повторното вписване са достатъчно обосновани с оглед на изявленията на жалбоподателя преди повторното вписване.
5. Петото основание е нарушение от страна на Съвета, неоправдано или непропорционално, на основните права на жалбоподателя, включително на правото му на защита на собствеността и доброто име. Тези последици на обжалваните решение и регламент по отношение на жалбоподателя и на доброто му име в световен мащаб. Съветът не е доказал, че замразяването на активите и икономическите ресурси на жалбоподателя е свързано с или оправдано от каквато и да е легитимна цел, а още по-малко, че е пропорционално на такава цел.

Определение на Общия съд от 24 април 2017 г. — Ipurí/EUIPO — van Graaf (IPURI)

(Дело T-226/16) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 232, 27.6.2016 г.

